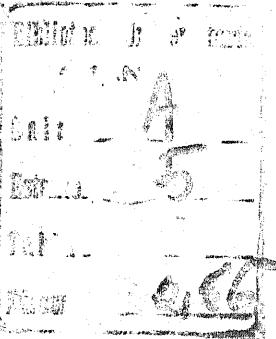
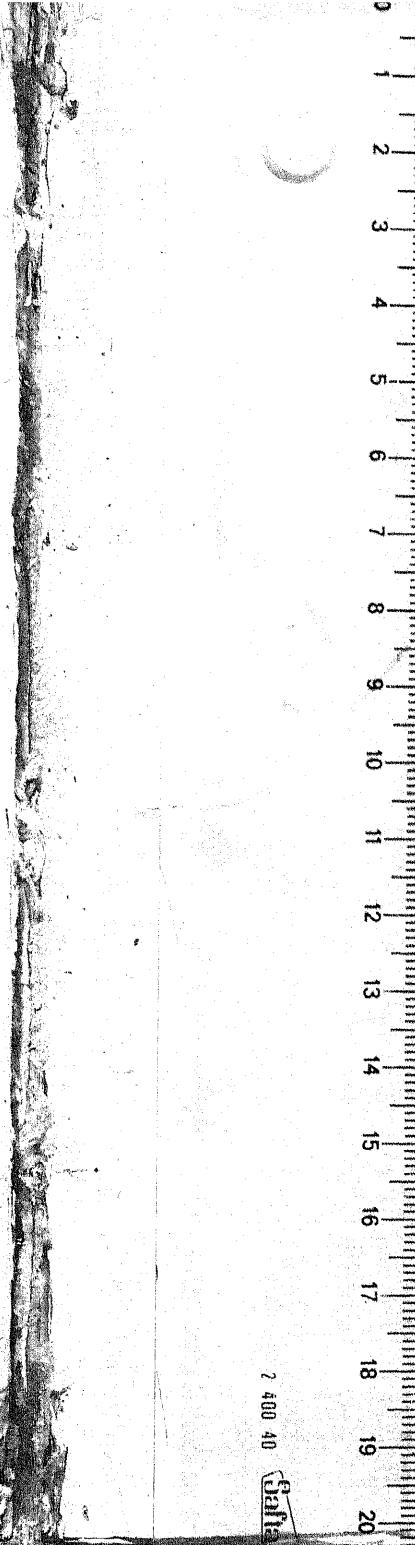


47

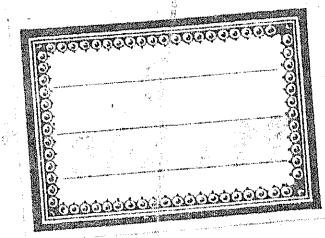


29-47-9



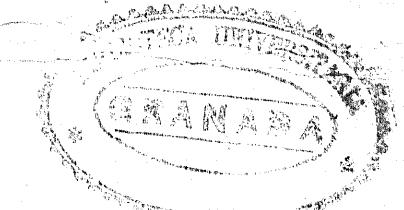
? 400 40 Gaffa

29



40

3
29-47



COMMENTARII

DOCTISSIMI

IN IIII. SENTENTIARVM LIBROS,

MAGISTRI GABRIELIS BIËL, SACRAE THEOLOGIE
DOCTORIS PROFUNDISSIMI:

CVM SUPPLEMENTO, QVOD DESIDERABATVR.

ET ETIAM CVM LOCUPLETISSIMIS INDICIBVS
Vniuersali, & in singulos Libros:

Nunc in lucem restituti emendatores, quam antea,
& postillis ornati.



BRIXIAE APVD THOMAM BOZOLEMANT.

M. D. LXXIII.

Dell'Officj. della Prop. de Ss. de Granada. Bz.



P. F. THEODORO QVALEAE MANTVANO
TOTIVS FAMILIAE CONGRG.
OB SER. LOMBARDIAE

ORDINIS EREMITARVM SANCTI AVGUSTINI
VICARIO GENERALI, ET MODERATORI
PRAESTANTISSIMO,
PATRONO SVO COLENDISSIMO

Petrus Bozola Bibliopola Cremonensis. S. P. D.



QVO die Amplissime Pater, singularis hu-
manitas, facilitasq; tua aditum, & quasifores
ad ineundam gratiam, amicitiamq; tuam mihi
aperuit, non modo sanctum à te beneficium me
acepisse iudicaui, quanti amplissimi viri gratia
ab infimo homine estimari, ac ponderari deberet;
uerum etiam uotis omnibus semper optauit, ut aliquando eiusmodi fa-
cultas se mihi offerret, qua, si minus tanto merito parem gratiam re-
ferre, aliquam certe grati, memorisque animi significationem tibi dare
possem. Verum hactenus ita casus tulit, ut summa quidem beni-
gnitas tua nouis in dies officijs me tibi magis, atque magis deuin-
ciret; mihi uero nihil suppeteret, quo uel minimam aeris alieni, quo
tibi obstrictus sum, partem dissoluere ualerem, præter cupidissimam
gratificandi tibi uoluntatem. Quanquam autem (Cicerone teste)
animi ingenui est, cui multum debeas, eidem plurimum uelle de-
bere, & quò plura, maioraque sunt in me promerita tua, eò magis
liberalitatis in me tuae magnitudo, splendorq; elucescit: tamen non me-

diocriter (ut uere dicam) angebar animo, & uita mihi peracerba esse
uidebatur, omnemq; lapidem (quod aiunt) mouendum mihi putabam,
ut aliquid eiusmodi inuenirem, quo me gratum, memoremq; tibi proba-
re, & testatam apud omnes relinquere possem meā in te obseruantiam,
uel potius pietatem: ne, cum tantopere tibi deberem, plane malum no-
men esse uiderer, si nullo ipse officij genere te remunerari studerem. In
hac cogitatione quotidie uersanti mihi ecce tandem aliquando quædam
occasio se obtulisse uisa est, quæ qualisunque sit, non dimittendam, sed
ultra arripiendam putavi. Ea quæ sit, paucis exponam. Ego, Theo-
dore Clariſime, & Thomas Bozola, celeberrimus Brixiae Bibliopola, af-
finismus, lucubrationes quasdam perutiles, & commentarios Magistri
Gabrielis Biel, viri in Theologiae scientia præstansim, ad enodādos,
illustrandoſq; Magistri sententiarum libros summo studio, atque in-
dustria elaboratos, cum temporum iniuria, & hominum (ut fit) incu-
ria propè intercidissent; uetustissimum quoddam eorum uolumen na-
eti, typis nuper ad communem studiosorum utilitatem excudendos cu-
rauimus. In lucem eos cum emittere statuerimus: communi consensu
uni Amplitudini tuæ dicandos censuimus: primū, ut perpetuum sint
noſtræ in te obseruantæ, pietatisque argumentum, ac testimonium.
Deinde, ut sub Amplitudinis tuae splendore in lucem prodeentes, tum
multò plus claritatis, & luminis, multòque plus auctoritatis, ac digni-
tatis consequantur: tum in doctissimorum uirorum manus libentius,
alacriusq; ueniant. Postremo, quia nulli magis, quam tibi conuenire
arbitrati sumus, qui & patriæ claritate, & maiorum tuorum nobili-
tate, atque opibus clarissimus es. Qui, cum domi in summis delicijis ni-
tam agere potuisses: diuini spiritus afflatus per impulsus, maluisti con-
tempto mundo & Augustinianæ te religioni consecrare, ut Christum lu-
ciferas, & celestes illos thesauros, æternamq; fælicitatem conseque-
ris. Qui a Reuerendis religionis ueſtræ patribus, quo die adolescen-
tulus adhuc initiatus fuisti, Theodorus (quod Dei donum significat)

non fortuitò, sed diuinitus nominatus, enixè operam dedisti, ut nequid
indecore, nequid diuino illo munere, ac nomine indignum nō modo non
faceres, sed ne cogitares quidem. Quem propter admirabiles, singula-
resq; animi tui dotes, & summam diuinarium, humanarumq; rerum
cognitionem, atque usum cuncta religio ueſtra omnibus dignitatū gra-
dibus dignissimum iudicauit. Quem adhuc iuuenem omnes congrega-
tionis patres Vicarium generalem (quo nihil potuit tibi esse glorioſius)
summo omnium consensu, ac lætitia, & gratulatione declararunt, &
postea ſepiuſ eodem honore pro maximis, plurimisque in ſe meritis tuis
decorarunt. Qui, ut es omnibus uirtutibus ornatissimus, & in omni
disciplinarum genere excellis, & preſtas: ita Diuini cultus, & hono-
ris cupidissimus, obſeruantissimusq; es, & diuinarium, humanarumq;
literarum ſtudioſos mirum in modum amas, & foues. Qui in omni
religionis administratione tam prudenter, tam iuſtè, tam fortiter, tan-
taq; moderatione te geſiſi, & geniſ, ut omnibus aequè charus, admira-
bilisq; ſis, ſemperq; fueris. Cuius diuina sapientia, & uberrima in di-
cendo copia, & melle dulcior oratio, atque gratia non ſolum iucundif-
fima eſt, ſed admirabilis etiam omnibus eſſe uidetur. Cuius ſumma
grauitas cum singulari comitate, ſermonisq; affabilitate coniuncta, &
ſalibus condita mirifice omnium animos tibi conciliat, & arctiſi-
mis amoris, neceſſitudinisque uinculis obſtrigit. In cuius facie, totoq;
corpoſe tanta uirilis dignitas inefl, ut omnes in ſuī admirationem con-
uertat. Qui, tametſi iam in graueſcit aetas, nullis tamen unquam nec
animi, nec corporis laboribus defatigaris, nec parcis, ut optimè de cunctis
religione, & congregatione ueſtra merearis. Qui uniuerſe Romanæ
curiæ: & omnibus principibus, clarissimisq; uiris tam gratus, acceptusq;
es; ut omnes te uehementer, singulariterq; ament, colant, & admiren-
tur. Cui deniq; diuinitus datum eſt, ut omnia ex animi ſententia fe-
liciſiſime, cum ualatiſiſimeq; tibi ſuccedant, & uotis, optatiſq; tuis respon-
deant, cum ſumma omnium admiratione, quibuscum aliiquid agere,

aut contrahere tibi contingat. Cui uni Deus, atq; cæli pro totius con-
gregationis cōmodis, ac felicitate, tantam amplitudinem, ac potentiam
dederunt, ut prope tu solus omnia gubernes, omnia moderere, & quic-
quid agas, ut fideliter, sapienterq; factum, ab omnibus pariter religio-
nis Patribus una uoce comprobetur. Quæ cum ita sint: nihil plane
dubitamus, quin omnes maiorem in modum consilium nostrum pro-
baturi sint, qui hæc ipsa, quæ dixi, commentaria, in primis sub Ampli-
tudinis tuae auspicijs, atque auctoritate in lucem prodire uoluerimus.
Quæ si & libenter (ut confidimus) te accepisse, & grata tibi fu-
se cognouerimus: singulare nos abs te beneficium accepisse, & unicè
amari iudicabimus, & incredibilem ex amore tuo, & officio nostro fru-
etum, uoluptatemq; capiemus. Vale Amplissime Pater, & nos
(ut facis) ama. Brixiae. VI. Id. Maij. M. D. LXXIII.



SCIPIO BADALVCCVS LECTORIBVS

S. P. D.



N T A N D E M studiosissimi Lectores doctissi-
mum, & subtilissimum in quatuor sententia-
rum libros Magistrum GABRIELEM BIEL
sacræ Theologiæ doctorem profundissimum,
cum supplemento, quod tantopere desidera-
batur. Eum autem commendare non debeo,
cuius lectione viri in sacrarum literarum in-
terioribus studijs versati plurimum delectan-
tur: & qui in hac sua excellenti, & singulari interpretatione satis, su-
perq; commendetur. Prodit quidem nunc maxima, qua fieri po-
tuit, diligentia emendatus, sed & postillis (vt dicunt) auctus, & or-
natus. Habet etiam duos Indices, vniuersalem quidem materia-
rum omnium, quæ præcipue tractentur in toto opere. Sed singuli
quoq; libri suum habent; qui quidem ad nobiliora argumenta in-
uenienda faciliorem viam parant. Si occurrent errores typogra-
phici (quod quidem in tanto corpore fieri non potuit. Quis enim
tam Lynceus?) in meliorem partem interpretabimini. Malè pingit,
qui in marginib; obseruationes appoluit, nec sempertypographiæ
interfuit, vt consuli posset. Sed hoc cum Horatio ausim dicere.

Optimus ille est, qui minimis virgetur.

Vos igitur (quæ vestra erit prudens humanitas) in quoscunq; in-
cidetis errores, non more Zoilorum flagellabitis, sed quicunq; ir-
repserint, non vt erunt, sed ut esse debuerant, legetis. Valete.



VITA GABRIELIS

BIEL

EX IOANNIS TRITTENHEMII

*Abbatis Sphanhemen. de scriptoribus
Ecclesiasticis libro.*



GABRIEL BIEL natione Theutonicus ordinis eorum, qui se fratres de communi uita: uel in communi uiuentes appellant. Vir in diuinis scripturis eruditus, & in seculari philosophia egregie doctus: ingenio excellens: uita, & conuersatione p̄clarus, qui gymnasio Thubingensi ab exordio suae institutionis p̄fuit annis multis: ubi tam in philosophia, quam in sacris literis multos discipulos erudiuit. Scripsit quædam non spēnēndæ auctoritatis opuscula, quibus nomen suum notificauit: Scilicet.

In Canonem Missæ. lib. i.

Super quatuor lib. senten.

De passione domini. lib. i.

Sermones quoque uarios. lib. i.

Et quædam alia.

Claruit senex, prouectusq; etatis apud Ducem Vitembergensem maximo in prætio sub Maximiliano Romanorum rege: et Alexandro Papa sexto. Anno domini millesimo quadringentesimo nonagesimoquarto.

INDEX GENERALIS

SUPER QVATVOR LIBROS

SENTENTIARVM MAGISTRI

GABRIELIS BIEL THEOLOGI

ACUTISSIMI.

ABSTRACTVM.



ABSTRACTA sūt multiplicia quo modo formantur a rebus: pro quo supponunt, quid respondendum, ac quid est de abstractis: vnde solent res denominari: pulchritè explicatur q. 3. prologi. Item distin. 34. libri 2. &c.

Abstracta relativa quid dicunt, pro quo supponunt distin. 30. q. 1. lib. 1. Item dist. 1. q. 1. lib. 2.

De veritate propositionum affirmatiuarum, in quibus ponitur abstractum priuatum: quō sunt verē. dist. 34. lib. 2. pulchritè explicatur: quō tales propositiones debent resolui. Ibidem.

¶ Acceptio personarum. Acceptio personarum quid est, in quibus habet locum dist. 15. q. 7. lib. 4.

¶ Actus bonus, malus, indifferens, virtuosus, vitiosus.

Actus dicitur bonus, vel malus ex genere, ex circumstantia, ex obiecto: ex prin-

cipio meritorio. dist. 36. lib. 3. Item dist. 7 & dist. 28. lib. 2. Similiter de malitia opposita. Ibidem.

Actus bonum contingit tripliciter exerceri: seu propter triplicem finem. dist. 36. lib. 3.

Actus sumitur multipliciter. dist. 1. lib. 2. An bonitas operis attendatur ex sola intentione finis. Operis bonitas ex quibus dependet. Ad bonitatem, vel malitiam operis quid requiritur, & sufficit. dist. 40. lib. 2.

Vtrum intentio bona sine opere sufficit ad merendum vitam eternam. Ibidem.

Vtrum inter actus humanos sit aliquis in differens dicendus. Item an actus relatus ad ultimum finem potest esse indifferens. An sit actus indifferens respectu meriti, vel demeriti. dist. 41. lib. 2.

Vtrum actus exterior habeat propriam bonitatem, vel malitiam: an addat ad meritum. dist. 42. lib. 2.

Actus dicitur malus negatiū vel contraria: de circumstantijs requisitis ad actū bonum: & quarum circumstantiarum defectus facit actū malum: an actus non relatus in deum sit peccatum. An



omnis actio infidelium sit peccatum.
Et quō auctus potest referri in finem
multipliciter. dist. 1. lib. 1. sic de nō re-
ferri. ibidem. & dist. 41. lib. 2.
Actus exterior, & interior an sint duo
actus, & duo peccata. dist. 42. lib. 2.
An actus, quo diligitur finis: & id, quod
est ad finem, sit vnu actus. dist. 1. q. 1.
lib. 1.
An plures actus possunt esse in voluntate. Ibidem.
Actus beatificus, an sit effectus a deo,
vel creatura. dist. 1. q. 2. lib. 1. Item dist.
14. lib. 3.
Actum distinctio, & unitas unde sumi-
tur. dist. 14. lib. 3. Item dist. 33. lib. 3.
Item dist. 16. lib. 2.
De actibus virtutum moralium latè, &
pulchre vide dist. 23. q. 1. lib. 3.
Quid est actus virtuosus: quæ requirun-
tur ad ipsum, & quod: quotuplex est: an
aliquis actus sit necessario virtuosus:
de circumstantijs actuum virtuosorum:
an in voluntate potest esse actus indif-
ferens: quid est actum elici conformi-
ter rationi recte: quid prudentia regu-
lat actum, & similia. Vide dist. 23. q. 1.
lib. 3. per totum. Item dist. 33. lib. 3.
Item dist. 41. lib. 2.
Bonitas actus moralis quid superaddit a-
ctui. dist. 23. q. 1. lib. 3.
Actus rectitudi quid est. dist. 23. q. 1. lib.
3. Item dist. 25. lib. 2.
An rectitudo actus, & difformitas diffe-
rant a substantia actus dist. 23. q. 1. lib. 3.
Actus virtuosus, & vitiosus quid con-
tancit illa nomina dist. 23. q. 1. lib. 3.
Actus dictare, sive regulare quid est. dist.
23. q. 1. lib. 3.
Quomodo primi motus in voluntate pos-
sunt excusari a peccato. distin. 23. q. 1.
lib. 3.
Actus respectu obiecti præsentis, & ab-
sentis, an differant ipse. dist. 31. li. 3.
Actus, & habitus quomodo distinguun-
tur. dist. 33. lib. 3.
Actus imperatiuus formaliter, vel equi-
valenter. dist. 36. lib. 3.
Actum exteriorem esse moraliter bo-
num, vel malum quid est. dist. 42. lib. 2.

¶ Adam.
De formatione Ade extra paradisum: &
locatione eius in paradisum. dist. 17.
lib. 2.
De formatione Euq ex costa Ade. dist.
18. lib. 2.
Vtrum in costa Ade fuit ratio seminalis,
per quam de ea productum est corpus
Euq. aliquid fuit additum. &c. dist.
18. lib. 2.
De peccato primi hominis pariter, &
Euq. quam gravis: qd gravis alio. &c.
An veniale. Item de peccato de per igno-
rantiā: an fuit excusabile. distin. 22.
lib. 2.
Peccatum primorum parentum an pro-
cessit ex infirmitate legis, ignoran-
tia, vel electione. dist. 22. q. 2. lib. 2.
Adam quid cognovit deus, qua cognitio-
ne. dist. 23. lib. 2.
¶ Adoptiuus.
Filius adoptiuus quis est. Quot ad hoc re-
quiruntur conditions: an conueniat
Christo. dist. 9. lib. 3.
¶ Adoratio latria.
Differunt latria, dulia, hiperdulia. Que il-
larum conuenit humanitate Christi,
cruci, vestibus sanctorum, imaginibus.
&c. dist. 9. lib. 3.
Latria an sit virtus theologica, vel mo-
ralis. Ibidem.
Deus quid est principaliter adorandus.
dist. 26. lib. 3.
¶ Affectio.
Affectio iusti, & commodi. dist. 6. lib. 2.
¶ Agere.
An omne agens agendo repatiatur. dist.
19. lib. 2.
¶ Alea.
De ludo alearum: vide in ludus. Et distin.
15. q. 13. lib. 4.
¶ Ambitio.
Ambitio quid est. dist. 6. lib. 2.
¶ Amor.
Amor, quære in charitas. &c.
¶ Angelus, demon.
An anima, & angelus distinguuntur spe-
cie essentiæ, vel in genere: quid diffe-
rant, & distinguuntur. dist. 1. q. 6. lib. 2.
Vtrum tempus sit mensura angelorum:

ibi de duratione angelorum, motu, té-
pore. dist. 2. q. 1. lib. 2.
Vtrum angelus sit in loco per substanciam
suam. Plura ibi vide de locatione an-
geli, quid est in loco: an coadistat lo-
co: an determinet sibi certum locum:
an duo possunt esse in eodem loco: an
idem in distinctis locis. dist. 2. q. 2. lib.
2. An aliquis locus sit angelo natu-
ralis, aut violentus. Ibidem.
Quo cœlum empyreum dicitur angelis
repletum. dist. 2. q. 3. lib. 2.
Vtrum angelus potest moueri localiter:
vtrum in instanti. & si de termino ad
terminum fine medio. dist. 2. q. 3. li. 2.
Vtrum omnes angelii inter se persona-
liter discreti sint essentialiter specie di-
stincti: an oes angelii sint personaliter
discreti: an plures angelii reperiuntur
in eadem specie. dist. 3. q. 1. lib. 2.
Angelus quid est. dist. 3. q. 1. lib. 2.
De angelorum cognitione: an cogno-
scant se, & alia per essentiam: vel per
species a rebus acceptas: aut a deo in-
fusas. Quid cognovit angelus ante, &
post confirmationem: de claritate suæ
cognitionis. Quid cognovit angelus
in principio creationis: aut cognitio-
nem tunc recepit a rebus, vel per insu-
fionem: an eorum cognitione sit matu-
tina, vel vespertina. &c. dist. 3. q. 2. li. 2.
Quales fuerunt angelii creati: an boni aut
mali: an gratia, & natura perfecti: an
poterant esse miseri in primo instanti
suæ creationis: vtrum fuerunt præscij
sui lapsus: aut beatitudinis, quam cer-
titudinem boni habuerunt. dist. 4. li. 2.
Item an omnes angelii fuerunt in gra-
tia creati. Ibidem.
De merito angelorum quid est, & quando
meruerunt suam beatitudinem: an in
instanti, vel in mora temporis. De mo-
raliis meriti, & status angelorum in na-
turalibus: merito, & præmissione: si
meritum angelorum præcessit præ-
mium: an creati sint uniformes, & oes
in gratia, si illæ moræ meriti fuerunt
instantaneæ, vel non. dist. 5. lib. 2.
Vtrum angelus potuit peccare in instan-
ti primo. Item utrum potuit mereri:

quid sibi meruerant. distin. 5. lib. 2.
Vtrum primum peccatum angelii per-
tinet ad superbiam fuit simpliciter ir-
remediable. Item an angelus potuit
odire deum. distin. 6. lib. 2. Item distin.
43. lib. 2.

Quomodo angelus, & anima dicuntur
pares naturæ: officio impares. distin. 1.
q. 6. lib. 2.

An corpus, & angelus habent eundem lo-
cum: & an locus angelii continet solū
angelum. distin. 2. q. 2. lib. 2.

An angelus appetiuit equalitatem Dei.
Et si possit concupisci equalitas Dei.
dist. 6. lib. 2. Item an angelum esse &
qualem deo sit aliquid. Ibidem.

De peccato inferiorum angelorum: &
qd angelus apostata pluribus peccatis
peccauit. distin. 6. lib. 2.

De obstinatione diaboli: an potest stare
cum libero arbitrio: de causa, & effe-
ctu obstinationis eiusdem: an angelus tam
natus habet omnes actus suos in sua
libertate: an potest in actu bonum:
an potest carere actu malo. dist. 7. li. 2.
An aliquis locus sit disconueniens, & pe-
nalis dæmonibus. Ibidem.

An dæmones volentes tētare hominem
inde gaudent, & lētentur. Ibidem.

Vtrum angelii possunt assumere corpora:
& in eis exercere opera vite: quid est
angelum assumere corpus: ad quid, &
quale: & vnde assumere corpus. Si ange-
lius potest comedere: & corpora san-
ctorum post resurrectionem quas ope-
rationes possent exercere. Ibi de in-
cubis, & succubis. dist. 8. q. 1. lib. 2.

Vtrum dæmones humana corpora possi-
dentes illabant animabus: & suis præ-
stigijs illudant humanis sensibus. cur
hoc permittit deus: an possent miracu-
la facere: an pñt id nobis malas affec-
tiones incendere: & similia. dist. 8. q.
2. lib. 2. Item quid est corporis ob-
sessio per dæmonem. Sic de illab. ibi-
dem. Ibi de incantationibus, carmini-
bus, maleficis, &c.

De angelorum hierarchijs, ordinibus, of-
ficijs, distinctione per hierarchias, or-
dines, officia. Vtrum omnes angelii

sint eiusdem specie: de assumptione
saluandorum ad chorus angelorum:
de angelorum prelatione. dist. 9. q. 1.
lib. 2.

De affectibus hierarchicis angelorum, &
eorum locutione. Qui sunt illi actus.
Pro quo supponunt nomina. Si ange-
lus potest alteri occultare, quod cogi-
tatur: & similia multa. Si omnes angeli
nouerunt mysterium incarnationis fu-
turum. An demones nouerunt Christum
esse filium Dei. Differentia in-
ter loqui, & audire mentaliter. distin-
9. q. 2. lib. 2.

De missione angelorum ad homines. An
angelum mitti quid est. An omnes mit-
tantur. An de singulis choros. An an-
gelus angelum mittat dist. 10. lib. 2.

De custodia angelica, et eius effectibus:
quando, & quibus deputantur ad cu-
stodiā: an aliquid mereantur per cu-
stodiā: an tristitiae ex hominis dā-
natione: an angelus mittatur pronun-
cie: an refusat alteri angelo. distin. 11.
lib. 2.

¶ Anihilare.

Anihilare quid est: an conuenit creature
formam anihilare. dist 1. q. 4. lib. 2.

¶ Anima, voluntas, libertas.

Libertas voluntatis quid est. Quotuplex
libertas. An quid distinctum a volun-
tate dist. 1. q. 6. lib. 1. Item dist. 7. lib.
2. Item dist. 10. q. 2. lib. 1. Ibi de fer-
mitute totuplici opposita. distin. 7. lib.
2. Item distin. 25. lib. 2.

An voluntas non potens peccare sit libe-
rior voluntate potēte peccare: & quō
libertas conuenit deo. dist. 10. q. 2. lib. 1.

An voluntas respectu cuiuslibet aetus sui
sit libera. Vnde causatur actus volun-
tatis, ut natura. dist. 15. lib. 3.

Liberum arbitrium quid est: an una potē-
tia, vel plures dist. 25. lib. 2.

Potentia libera quid est: libertas multi-
plex dist. 25. lib. 2.

Rectitudine voluntatis quid est: in quo con-
sistit. ibidem.

An potest sufficienter probari volunta-
tem esse liberam. ibidem.

Libertas arbitrij, an potest augeri, vel

minū. ibidem.

An voluntas potest cogi a deo. differunt
volitatem cogi, induci, mutari. ibidē.

Vtrum voluntas sit causa immediata suo
rum actuum, & sufficiens: an obiectum
concurrit. ibidem.

An voluntas sit causa contingens suorum
actuum: & si dum agit, vel dum non
agit. ibidem. Item dist. 38. lib. 1.

Voluntas hominis an, & quō potest diffi-
cultari: vnde oritur eius difficultas.
dist. 28. lib. 2. Ibidem quomodo potest
induci.

Appetitus triplex. dist. 27. lib. 3.

Appetitus irascibilis, & concupisibilis
quō, & in quo differunt, seu penes qd.
ibidem. Alia vide in appetitus. &c.

Liberum arbitrium non necessitatū a
deo per gratiam. dist. 39. lib. 2.

De potentia animae, quae illarum capax
est doloris, aut tristitiae. dist. 15. lib. 3.

Portio superior, & inferior quomodo di-
stinguitur. ibidem. Et similia ibidem.
Item dist. 24. lib. 2.

An voluntas respectu cuiuslibet actus sui
sit libera: vnde causatur actus volunta-
tis ut natura. dist. 25. lib. 3. Voluntas
accipit multipliciter. dist. 38. lib. 2.

An voluntas ex libertate sua potest
velle malum. dist. 43. lib. 2.

Velle duplex: conditionatum, & absolu-
tum. sic de nolitione. Et an talis sufficiat
ad peccatum. dist. 15. lib. 3.

Voluntatis, & appetitus multiplex accep-
tio. dist. 17. lib. 3.

In anima quæ, & quod ponuntur secun-
dum phisicam: dist. 23. q. 1. lib. 3.

Primi motus in voluntate quomodo ex-
cusantur a peccato. dist. 23. q. 1. lib. 3.

Potentia animæ quid est. dist. 33. lib. 3.

Voluntas efficax, & simplicis complacē-
tiæ quid est. dist. 32. lib. 3.

Actus voluntatis duplex nolle, & velle:
velle amicitiae, & complacentiae: quō
voluntas tenetur se refranare secundum
iustitiam. dist. 6. lib. 2.

An voluntas volens antecedens velit &
consequens. Et an primum potest velle
voluntas sine secundo. ibidem.

An animæ sensitiæ brutorum produ-
cantur

¶ Aqua.

Aqua, quæ sunt super cœlum sunt elemen-
tares. dist. 14. li. 2.

Aqua multiplex acceptio. ibidem.

¶ Assensus.

Assensus quid est: quotuplex. An potest es-
se assensus, & non esse cui assentitur. Si
distinguitur ab actu apprehensio. q. 1.
prologi.

¶ Adsumere in facultatem
voluntatis.

Adsumere in facultatem voluntatis quid
est: quotupliciter sit. dist. 1. q. 1. li. 1.

¶ Auaritia.

Auaritia quid est: & respectu quorum; du-
pliciter accipitur. dist. 6. li. 2. Item dist.
22. q. 1. li. 2.

BAPTISMVS.

De baptismo Ioannis: cur sic dicitur: a
quo institutus fuit: quandom dūrabit:
fuit sacramentum: an contulit gratia:
de eius forma, & ministro: quibus da-
tus: ad quid institutus: an datus mascu-
lis, & femellis. dist. 2. q. 2. li. 4.

Baptismus Christi cur habuit præparato-
rium: non sic baptismus Ioannis, dist.
2. q. 2. li. 4.

Baptismi diffinitio lata: de eius quiddita-
te, materia, congruentia materiæ, de
eius forma, de variatione formæ mul-
tiplici, quarti aliqua impedit: alia non.
Latè illud explicatur dist. 3. per totum
lib. 4.

Baptismi effectus in genere: indignus, &
in facte accendentibus: & de eius non i-
teratione, si augeat gratiam: si tollat
fomitem: quid de virgine Maria, dist.
4. q. 1. li. 4. Ibidem de infusione virtu-
tum Theologicalium, & Cardina-
lium.

Baptismi effectus si sit æqualis in omni-
bus ipsum sacramentaliter sumen-
tibus. Accidentium ad baptismum mul-
tiplex distinctio: de factis: non factis:
dissentientibus: consentientibus: dissen-
tit qui contrariæ, vel negatiæ: de ca-
rentib⁹ vñ rationis: de furiosis, & dor-
mientibus, dist. 4. q. 2. li. 4.

¶ Apparitio.

Apparitiones diuinæ factæ patribus, fa-
ctæ sunt per angelos. dist. 8. q. 1. li. 2.

¶ Appetitus.

De diuersis inclinationibus appetitum:
& quō appetitus beatitudinis potest
esse inordinatus. dist. 6. li. 2.

De excessu, & excellentia baptismi fluminis, flaminis, & sanguinis. Et eorum notificatione pariter, & effectu multiplici. ibidem.

Qui tenentur ad baptismum: an in utero sanctificatisan iustificati: an virgo Maria: an infans manens in utero. Itē corio inuolutus, ibi de paruulis expositiis: de morituris: de paruulis infidelium: quid cum eis agendum. Item dum aqua vix hauriri potest: si puer debeat in aquam projici: si uterus matris uiuē quandoq; aperi: an adulti infideles sint ad baptismum compellendi, & similia multa. ibidem.

De baptismi ministro: an peccat recipiens baptismum a malo ministro. Quid si minister non vult baptizare nisi pro pecunia: an puer potest simoniae baptizari: an aqua emi: an potest suscipi ab excōmunicato: a preciso. &c. dist. 5. li. 4.

Baptismi potestas multiplex, dist. 5. li. 4. Alia in Christo: alia in ministro. ibidem.

An ad veritatem baptismi requiratur certus gradus, conditio, & qualitas ministriantibus, dist. 6. q. 1. li. 4.

Ad veritatem baptismi aliqua requiruntur de congruo aliqua de necessitate sacramenti. ibidem.

An omnis homo: an angelus: an diabolus: an laicus, mutus, mancus: an mulier: an ebrios potest baptizare. ibidem. Intentio qualis requiratur ad baptismū. ibidem.

An duo possunt unum baptizare: & si est unus baptismus, dist. 6. q. 1. li. 4.

An ad baptismum requiritur fides: & cuius fides: an fides ecclesiæ. ibidem. Itē dist. 4. q. 2. ibidem.

An characteris impressio sit interabilitatis baptismi ratio, dist. 6. q. 2. li. 4. Baptismum iterantium pena. ibidem. Quid agendum, si dubitatur de baptismō alciuius. ibidem.

Baptismum aliqua precedunt: aliqua comitantur: aliqua sequuntur de effectu eorundem: & que fuit illa, distin. 6. q. 3. lib. 4. Vide in exorcismus, & cathechismus.

Patrini ad quid tenentur baptizato: quomodo intelligitur eorum responso. dist. 6. q. 3. lib. 4.

¶ Beatitudo. Beatitudo multipliciter accipitur, dist. 1. q. 4. lib. 1. Item q. 6. ibidem. Item dist. 26. li. 3. Item dist. 4. li. 2.

Gaudium esplentiale, & accidentale in beatitudine quid est, dist. 10. q. 2. li. 2.

¶ Bellum. Bellum quid est: quotuplex: quis potest bellare: que requiruntur ad bellum iustum. Multa de hoc latissime habentur, dist. 15. q. 4. li. 4 vbi habetur latus tractatus de bello: & de restitutione acquisitorum in eo.

¶ Beneficium. Multiplex nominis beneficium acceptio. Beneficia qnq; iustè, quandoq; iniustè possidentur. Latè tractatur materia de pluralitate beneficiorum: de residētia beneficiatorum: de eorūdem absentiae negligientia: de infirmis: cur datur beneficia: de compatibilitate: de dispensatione super pluralitate qn teñer: de receptis beneficio vacante. Itē mortali peccato, dist. 15. q. 8. li. 4.

CLERICVS.

An clericus habens patrimonium potest habere beneficium, dist. 15. q. 8. li. 4.

¶ Character.

Quæ sacramenta imprimunt characterem: characteris quidditas, conditio-nes, effectus, causa ponendi, numerus, subiectum, dist. 6. q. 2. li. 4.

¶ Charitas, diligere,

Amare, amor.

Diligere propter se, pp aliud. An deus. pōt diligi propter retributionē. Amor concupiscentiæ, & amicitiæ qd est: quō differunt: quotupliciter accipiunt, dist. 1. q. 1. li. 1. Item dist. 1. q. 5. li. 2. Item distin. 27. li. 3. per totum tractatum de charitate in li. 3.

Diligere intense, & actu intenso, quomodo differunt. Multiplex acceptio diligere intense, dist. 1. q. 1. li. 1.

An homo semper tenetur diligere deum: dum de eo cogitat, dist. 1. q. 4. li. 1.

Charitas requiritur ad actum meritorium: & quomodo format virtutes, & actus, dist. 26. li. 3.

Charitas quid est, dist. 27. li. 3.

Amor triplex, ibidem.

Amor naturalis, sensitus, intellectius.

Amor arbitrarius.

Multiplex amor concupiscentiæ: amor amicitiæ. Et si est unus, vel plures actus, ibidem.

Item amor effectivus, effectivus. ibidem.

Item dist. 1. q. 5. li. 2. Item dist. 6. eiusdem.

Differentiam amor, charitas, dilectio. distin. 27. li. 3.

Amare deum quid est. ibidem.

De precepti charitatis obligatione cum suis clausulis: explicatione: obseruan-tia. ibidem.

Diligere deum super omnia intelligitur quadrupliciter. Et latè explicatur de diuersis actibus amoris, quō homo tenetur ad precepti de dilectione obseruantiam. ibidem.

Amor firmus, & tenax. ibidem.

An, & quomodo preceptum de dilectione dei potest obseruari in hac vita: an homo ex puris naturalibus potest diligere deum super omnia. ibidem.

Quomodo gratia, vel charitas requiritur ad actum esse meritorium. ibidem.

Item dist. 29. li. 2.

Sub qua ratione deus dicitur obiectum charitatis, dist. 27. li. 3.

Quæ sunt ab homine diligenda ex charitate: & ita de charitatis obiecto. Charitatis obiectum ad equatum quid est.

Diligere proximum charitatiè quid est. Habitus charitatis acquisitus quō plurificatur specie. An habitus infusus inclinat sine acquisitione. Proximus quis est: an sit una insula charitas specie. Vtrū angeli, & beati sint proximi nostri: vtrum demones sint ex charitate diligendi, dist. 28. li. 3.

De charitatis ordine quis est: Ordo diligibilis quis est. Quomodo ad salutem necessarius. Quomodo charitas non querit, que sua sunt. De ordine dilectionis beatorum in patria. De gradibus incipientium, & proficien-

tium, & perfectorum quomodo distinguntur, dist. 30. li. 3. Item vtrum oportet dimittere signum rancoris. Ibidē.

An sit eadem charitas viæ, & patriæ, dist. 31. li. 3.

Vtrum deus ab æterno æqualiter diligit ex charitate omnia diligibilia. Ibi mul- ra qualiter deus diligit rationalia, & irrationalia. Quomodo diligit contra-ria. Charitas, qua deus formaliter diligit, quid est, dist. 32. li. 3.

Diligere quid est: quid est dilectio. An deus plus dilexit Petrum, quam Ioā-nem.

An deus plus dilexit hominem, quam an gelum.

An in delectione dei respectu creatura-rum sit quidam ordo, dist. 32. li. 3.

Charitas creata, & increata, dist. 32. li. 3. An omnis amor concupiscentiæ præsupponat amorem amicitiæ.

Et omne nolle præsupponat velle. distin. 1. q. 5. li. 2.

Plura vide in gratia. &c.

¶ Causa.

An deus sit causa finalis omnia in. Diffe-runt finis, & causa finalis.

Causa finalis dupliciter accipitur, dist. 1.

q. 5. li. 2.

Ibi de causalitate cause finalis. Et quo-modo præexistit operationi. Si eiusdem efficiens possunt esse plures causæ fi-nales.

Quomodo primum in intentione, est vi-tium in executione. Ad ad causalita-tem eius requiritur ipsam realiter esse. ibidem. &c.

De quadruplici causalitate quatuor cau-sarum, dist. 1. q. 5. li. 2.

Causa per se, causa per accidens. Et quo-modio probari potest primitas causæ efficiens, dist. 2. q. 10. li. 1.

Causa immediata, partialis, totalis, causa prima, dist. 45. li. 1.

Causare. Causa qd est. Causa propriæ di-cta, & sine qua non. Quid est de ratio-ne cuiuslibet, dist. 1. q. 1. li. 4. Itē dist. 1. q. 2. li. 2. Ibidem de causalitate gratiæ sacramentorum nouæ legis. Causa prin-cipialis, & instrumentalis qd est. Ibidē.

I N D E X G E N E R A L I S

Differunt causa totalis, & causa sufficiens. An idem effectus potest dependere a diuersis causis, dist. 1. q. 1. li. 3.
Quando sufficit assignare pro causa naturam rei, dist. 1. 3. li. 3.
An deus sit causa prima, & immediata omnium effectuum, dist. 1. q. 2. li. 2.
Causa multipliciter accipitur. Causa media, & immediata. An idem sit causa causa & immediata. Causa præcisa, & totalis, dist. 1. q. 2. li. 2. Causaliter quid est. Item quid causa immediata imme diatione, & causæ effectus. Ibidem.
De ordine causarum essentia liter ordinatur, ibidem.
An idem potest esse causa plurim: an idem bis producatur; an idem generatur, & creetur. Ibidem.
De causa vide in deo.
Vtrum creatura potest conseruare effectum sine subiecto. A quo producuntur qualitates in sacramento altaris, dist. 1. q. 4. li. 2.
An causæ posunt esse sibi sui cœse dependentia causati ad causam quid est, dist. 1. q. 5. li. 2.
Causa propriæ dicta, & occasionalis, quæ est, dist. 2. 1. li. 2.
Essere causam totalem repugnat creature, dist. 37. li. 2.

¶ Cœlum.

Vtrum in celo sit materia eiusdem rationis cum inferioribus. An sit corruptibile: cœlum empyreum quando creatum est, dist. 1. 2. q. 2. li. 2.
Quomodo angelis repletum, di. 2. q. 2. li. 2.
De numero cœlorum opiniones quatuor recitantur. Cœlum multipliciter accipitur, dist. 1. 4. li. 2.
Cœlum empyreum an sit ponendum: cur sic dicatur: quomodo influat in inferiora, ibidem.
Cœlum unde mouetur, an naturaliter: cur & ad quid: an habeat aliquam actionem in anima: an in fine mundi quiesceret per astra agat in inferiora, ibidem.
An intelligentia contingenter moueat cœlum: & an deus per se moueat pri mum mobile, ibidem.

Cœlum chrystralnum quid est. ibidem.
¶ Ceremonia,
An ceremonia legis veteris contulerunt gratiam ex opere operato, dist. 1. q. 3. lib. 4.
¶ Certitudo.
Certitudo multiplex ex parte intellectus, & affectus, dist. 4. li. 2.
¶ Christus, Christi incarnationis, mors, passio, meritum, vnio hypostatica.
An solus filius sit incarnatus. Incarnationis quid est, dist. 1. q. 1. & dist. 2. li. 3.
Vnio hypostatica quid est. Vnio quid est: an relatio, vel entitas absolute, cui assi milatur in creaturis, dist. 1. q. 1. li. 3.
Ad terminandum suppositalem dependetiam quid requiritur. Qualis propo rtio vniuersitatis. Si possibilis sit hec vnio, dist. 1. q. 1. li. 3. Item q. 2. eiusdem.
Vniri quid est, ibidem.
Vniri mediata, vel immediate quid est, dist. 2. q. 1. eiusdem. Item distin. 5. eiusdem.
Vtrum tres personæ possint eandem na turam numero assumere, dist. 1. q. 1. li. 3.
Uniones an numerantur secundum numerum terminorum, ibidem.
Vtrum essentia potest suppositare naturam humanam, vel ei vniiri, ibidem.
Differentia vniiri alicui, & suppositari ab aliquo, ibidem. Item dist. 5. eiusdem.
Vtrum quelibet natura potest suppositari a verbo, aut a persona alia, dist. 1. q. 2. li. 3.
Recitantur opiniones duæ.
Adsumi suppositaliter quid est, dist. 1. q. 1. li. 3.
Caro per quid fuit vñita verbo in sepulcro, dist. 1. q. 2. li. 3.
Vtrum natura humana sit vñita verbo una, vel pluribꝫ vñionibꝫ, dist. 1. q. 1. li. 3.
Vtrum persona diuina possit adsumere naturam creatam, ibidem.
Vtrum natura humana sit in potentia neutra ad proprium suppositum, ibidem.
Vtrum suppositum diuimum potest simul plures naturas adsumere, numero, & specie distinctas, ibidem.
Vtrum suppositum creatum potest aliæ naturam creatam suppositaliter adsumere, ibidem.

S U P E R I I I I . L I B . S E N T E N T I A R V M .

Vtrum verbum simul tempore assumpit humanam naturam, & quâlibet eius partem immediatè, distin. 2. li. 3.
Medium vñionis multiplex est. ibidem.
Congruitas incarnationis, ibidem. Et cur opus incarnationis ita fuit dilatum Ibidem.
Vtrum si homo non peccasset, verbum nihilominus incarnatum fuit, ibidem.
Vtrum vñio deitatis, & humanitatis sit facta in natura, vel in persona assumente, distin. 5. li. 3.
Differunt vñiri, & adsumi, vñire, & adsumere ad vñionem, ibidem.
An homo potest assumiri, ibidem.
An sit eadem vñio anima ad corpus, & anima ad verbum personæ, ibidem.
An persona assumpit personam: vel natura naturam: vel natura personam: an persona naturam, distin. 6. q. 1. li. 3.
Vtrum verbum incarnatum est compo situm: & quomodo Christus assumpit naturam humanam ut habitum, dist. 6. q. 1. & q. 2. li. 3.
Vtrum Christus sit aliqua duo: & quot uix esse reperit in ipso, dist. 6. q. 2. li. 3.
Christus quid significat, pro quo supponit: an sic compositus: an sit quoddam torum, ibidem.
Christus contingentiter est homo: sed non accidentaliter: an verbum est duo, dist. 5. q. 2. li. 3.
An Christus secundum quod homo, est aliquid: an Christus sit vñum vñitate creata, vel increata, distin. 6. q. 2. li. 3.
¶ De cōmunicatione idiomatum.
De communicatione idiomatum: & si cōcreta vñiusque naturæ possint de se inuicem vñtere prædicari, distin. 37. li. 3.
Haec materia latè, & artificie pariter, & catholicè applicatur. Ibidem.
Idioma quid est, distin. 7. li. 3.
De triplicibus propositionibus, quæ cur runt in hac materia: de inesse amplia tivè, reduplicatiuè, & speciuocatiuè.
Pulchritudine, & latè tractatur, distin. 7. li. 3.
Quomodo sint concedendæ.
Concretorum triplex differentia. Ibidem.
An in Christo filiatio temporalis, & ex

terna sint relationes abinuicem realiter distinctæ, dist. 8. li. 3.
An essentia diuina sit incarnata, & ex vir gine nata, ibidem.
Vtrum, & qualiter humanitas Christi sit adoranda, dist. 9. lib. 3.
Vtrum Christus secundum quod homo, sit filius adoptiūus: an Christus prædestinatus sit esse filius dei, dist. 13. li. 3.
Vtrum Christus potest dici creatura, dist. 1. li. 3.
Vtrum Christus potuit peccare, mentiri, deciper: cum assumpit naturam ma sculinārū de masia perditionis. &c. dist. 1. li. 3.
Vtrum summa creabilis gracia sit anima Christi collata. Latè explicatur illa materia, dist. 13. li. 4.
Vtrum fructus animæ Christi fuit summa possibilis creature, dist. 13. li. 4.
Christus quomodo, & quorum est caput: & secundum quam naturam media tor est dei, & hominum. Ibi de gr atia capitis, & de plenitudine gr atiae Christi, dist. 13. li. 3.
An anima Christi videat omnia in verbo, quæ nouit verbum. Recitatitur quin duplex opinio, dist. 14. li. 3.
Christus an fuit decimatus in lumbis Abræ. Decimatio qualis actus fuit: qualiter fuit in lumbis Abræ, distin. 3. q. 2. li. 3.
Natura humana in Christo non contra xit originale peccatum, distin. 3. q. 2. lib. 3.
Caro Christi quomodo dicitur fuisse obnoxia peccato in patribus, distin. 4. lib. 3.
An Christus descendit ab Adam secundum rationem seminalem: & quomodo hoc intelligitur, ibidem.
Anima Christi an videat omnia intuiti uè actualiter, & in proprio genere: quomodo proficit in gratia, & sapientia: an comprehendet infinitatem verbi. Vtrum perfectissima notitia sit anima Xpi coicabilis. Vtrum ei potuit coicari omnipotētia, dist. 14. li. 3. Item de intellectu scripture cū dicitur proficisse ætate, & sapientia. ibidem.

I N D E X G E N E R A L I S

¶ Christi passio.

Anima Christi, quā, & quantam habuit tristitiam, & dolorē secundū quā animæ portionem: de voluntate Christi ut natura, ac sensu conjuncta: quo dicitur: quibus tristata fuit: an Christi passio fuerit minor passione purgatorio, & infernali extensiō, & intensiō maior omni pena omnium hominum. Vtrū in instanti mortis fuerit maxima tristitia in sensualitate: quibus tristata est anima Christi in passione: an solus Christus sensit amaritudinem mortis: quo in Christo simul fuit gaudium, & tristitia summa: de dilatatione cordis Xpi ex gaudio, dist. 15. li. 3.

An Christus secundum hominem habuit necessitatē moriendit: necessitas multiplex: moriendi necessitas vnde inest homini: Christi passio quo fuit voluntaria, aut violēta. De clamore valido, & anticipatione horæ mortis an fuit miraculosum &c. dist. 16. li. 3.

Vtrum in Christo fuerunt plures voluntates sibi in volito semper cōformes: de multiplici voluntate in Christo. Vtrum in Christo fuit rebellio infernum virum ad superiores: quo oravit pro calicis ablotione: quomodo exauditus est. Vtrum dubitauit de morte sua: an voluntas rationalis absoluta in Christo semper fuit conformis voluntati diuinae, dist. 17. lib. 3.

¶ Christi meritum.

De Christi merito: quomodo Christus meruit: cui meruit & quid: an actu beatifico: quando meruit: an idem bis meruit: in qua portione est meritum, & cetera multa, dist. 18. li. 3.

An Christus in sua benedicta passione omnibus hominibus meruit peccati remissionem: gratia infusionem: recognitionem, & gloriam: latè explicatur hæc questio, dist. 19. li. 3.

Ibi de finitate, vel infinitate meriti Christi: an prædestinatio habeat causam meritoriam: an solus Christus sit dicens redemptor, & mediator. ibidem. De necessitate reparationis humani generis per Christum: & de rationibus

Anselmi: an demonstrent, vel non: quo modo per Christum, & eius passionē redempti sumus, dist. 23. lib. 3.

¶ Circumcisio.

Circumcisio quære in sacramentum.

¶ Clavis.

Clavis ecclesiæ quid est: de potestate clavium ecclesiæ: ad quid se extendant: an ad remissionem culpæ, & penæ: de errore clavium quomodo sacerdos euangelicus soluit, & vtitur clavis, & similia, dist. 18. q. 1. li. 4. Item distin. 19. eiusdem.

Clavis iurisdictionis, & ordinis: potestatis, & scientiæ, quæ sunt: quis earum vult, &c. dist. 19. li. 4.

An Christus habuit potestatem clavium. ibidem.

¶ Clericus.

Clericus, quære in beneficium.

¶ Christi mors.

De Christi morte per separationem animæ a corpore: sed non a deitate.

An caro Christi in sepulcro fuisse putrefacta, si Christus non resurrexisse.

An informata forma substantiali. Vtrum anima Christi post separationem ante corporis reunionem fuit impassibilis, dist. 21. li. 3.

Vtrum in triduo Christus fuerit verè homo: recitantur opiniones.

An Christus in triduo fuit in sepulcro.

An persona verbi in triduo potuit verè dici Christus: & sic de similibus propositionibus.

Ad concedendum sit, quod ille homo puta Christus sit vbiq;

Ad quem infernum Christus descendit.

Cur non statim eduxit patres de limbo. &c. dist. 22. li. 3.

Quam denominatione sortitum est verbum in triduo. ibidem.

¶ Cognitio: notitia.

Notitia euidens quid est: notitia intuitiva: abstractiva: apprehensiva: iudicativa: complexa: incomplexa: an eadem notitia sit intuitiva, & abstractiva: an tales notitiae sint synonymæ: notitia euidens vnde causatur: respectu cuius est: an possit haberi a viatore de veri-

S V P E R I I I I . L I B . S E N T E N T I A R V M .

tatibus theologis: de quibus: quorum, & qualis notitia potest haberi de deo. In quid primum fertur intellectus cognitiæ: an ad rem ipsam, vel ad aliud. De notitia reflexa. q. 1. prologi.

An notitia euidens veritatum theologicalium sit scientia propriæ dicta, q. 2. prologi.

Notitia practica, & speculatoria quid est. Quomodo differat. &c. vide, q. 10. 11. & 12. prologi.

Item distin. 35. q. 6.

An primum cognitum a nobis sit diuina essentia, distin. 3. q. 1. li. 1.

Item distin. 35. q. 3. eiusdem.

Quomodo deus a nobis potest cognosci: in statu viæ in se, vel in concepitu: & quid est deum cognoscere in concepitu. dist. 3. q. 2. li. 1.

Cognitio rei multiplex: similiter, & cognoscere multiplex est, dist. in 3. q. 5. li. 1. Que possunt cognosci distinctiones, & quæ confusæ: plura alia vide de ordine cognitorum. ibidem.

Item distin. 22. eiusdem.

Aperitur totus ordo generationis potentiarum cognituarum tam sensus, quæ intellectus multum latè, distin. 3. q. 6. li. 1. ad idem distin. 3. q. 2. li. 2.

An intellectus noster leipo intelligatur si ne alio representatio, dist. 35. q. 2. li. 1.

Cognoscere dei, & producere quomodo differunt, distin. 38. li. 1. sic intelligere, & velle dei. ibidem.

Item distin. 2. q. 1. & 2. li. 1.

De cognitione dei latè habet, dist. 38. li. 1.

Cognitio triplex: in verbo: in proprio genere: quomodo differunt, dist. 14. li. 3.

De cognitione animæ Christi si omnia nouit in verbo: quæ verbum videt. Et similia hanc materiam concernentia. ibidem.

Quomodo denique differunt hec cognitiones. ibidem.

De formatione notitiarum in genere latè habetur, distin. 3. q. 2. li. 2.

De cognitione angelorum quomodo cognoscant. An per essentiam, vel alias: vide, distin. 3. q. 2. li. 2.

Quomodo aliiquid dicitur videri in verbo. Quomodo creatura reluet in verbo, distin. 14. li. 3.

Qui non vnum intelligit, nihil intelligit quomodo conceditur. ibidem.

Cognitio insula quid est: similiter cognitio acquisita. ibidem.

An anima Christi omnia cognovit intuitu, actualiter, & in genere proprio. ibidem,

Diffusæ recitantur opiniones de ponendo vel non ponendo species sensibiles, & intelligibiles in rerum cognitione: & acceptatur opinio, quæ gaudet paucitate, dist. 3. q. 2. li. 2.

Cognolere per essentiam quid est. ibidem.

Notitia intuitiva, & abstractiva: matutina, & vespertina. ibidem.

Ratio cognoscendi multipliciter accipitur. ibidem.

Cognitio quadruplex. dist. 23. q. 2. li. 2.

De profectu hominis in dei cognitione in statu innocentie. ibidem. &c.

Praxis quid est: cuius potentius actus: de quo primo dicitur praxis.

Praxis virtuosa, vicio: an actus voluntatis sit praxis: an speculatio. q. 10. prologi.

Notitia practica, & speculatoria quid est: quo differunt scientia practica, speculatoria, quæ est, plura de hoc vide. q. 10. 11. & 12.

Item an theologia sit practica, vel speculatoria.

An habitus theologicus sit practicus, vel speculatorius. q. 12. prologi.

Differunt praxis, & notitia practica. q. 11. prologi.

De praxi, & speculatione inquantu deo attribuuntur, dist. 35. q. 5. li. 1.

¶ Columba.

Si licet educare columbas emittendas ad campum, dist. 15. q. 1. li. 4.

¶ Compositio.

Compositum, seu compositio quid dicit, dist. 6. q. 1. & 2. li. 3.

¶ Comprehendere.

Comprehendere accipitur multis modis, dist. 3. q. 7. li. 1. Item dist. 14. li. 3.

¶ Conceptus.
Ordo, notificatio, & distinctio conceptuum, que possent haberi a nobis deo: pulchre explicatur, q. 2. prologi.
Item, q. 7. prologi.
Quos conceptus possimus formare deo: quid conceptus simplex: quotuplex.
An cœcus potest formare conceptum de re non visa, q. 7. prologi.
Intellectus formando conceptum deo: ad quid immediata terminatur, q. 1. & 7. prologi.
Conceptus habet duplex esse: subiectum, & obiectuum, distin. 2. q. 8. li. 1.
An sit aliquis conceptus communis deo, & creature, distin. 2. q. 9. li. 1.
Res aliqua quomodo cognoscitur in conceptu: quid, & qualiter significat conceptus: an omnis conceptus significat naturaliter propriæ: & similia multa, distin. 3. q. 2. li. 1. Item an possimus deo: habere plures conceptus quidditatiuos: vbi supra, q. 3. li. 1. ibidem.
Quid conceptus quidditatiuus: quid simplex: quomodo deo possunt formari a nobis. ibidem.
Conceptus simplex, & compositus: compitus quid est, distin. 3. q. 5. li. 1.
Quæ convenientia, & qualis requiritur ad abstractendum conceptum quidditatiuum, vel accidentalem, &c. dist. 8. q. 2. & dist. 17. q. 7. li. 1.
Conceptus quid est: quot modis accipitur, distin. 3. q. 2. li. 2.
¶ Confessio.
Confessio, quære in penitentia.
¶ Concretum.
Concreta substancie prædicantur continenter de suis abstractis, dist. 7. li. 3.
Concreta prædicamenti substancie an sunt absolute: an connotatiua ibidem.
Termini connotatiui, & absoluti quomodo distinguuntur. ibidem.
Concreta, & abstracta quomodo se habent ad inuicem quo ad suppositionem. ibidem.
Concretorum triplex differentia. ibidem.
¶ Confirmatio.
An confirmatio sit sacramentum a solo episcopo dispensabile: confirmationis

multiplex acceptio, diuisio, materia, forma, minister, quibz, qñ danda est de eius loco, significacione, institutione, effectu &c. dist. 6. li. 4.
Confirmatio qualis est in beatitudine: & fuisse in statu innocentia, dist. 20. li. 2.
Confirmatio voluntatum multipliciter fit. ibidem.
¶ Connotare.
Connotare: quere in prædicatum. &c.
¶ Conscientia.
Conscientia quid est: quotuplex: quomo do ligat: qui sunt eius effectus: pulehræ habetur, dist. 39. li. 3.
¶ Consensus.
Consentire habitualiter, virtualiter quid est, dist. 4. q. 2. li. 4.
¶ Conferatio.
Conferuare: conferuatio quid est, distin. 1. q. 2. li. 2.
¶ Contemptus.
Contemptus multiplex, dist. 22. q. 2. li. 2.
¶ Continere: locus.
Contineri in deo obiectu, virtualiter, eminenter, sic similiter esse in deo: esse cognitum ab eterno a deo, & similia, dist. 36. lib. 1. Item dist. 14. li. 3.
Dei in creaturis existentia triplex est, dist. 37. Item dist. 14. li. 3.
An deum esse vbiq; sit proprium deo, dist. 37. li. 1.
Aliquis est in loco tripliciter: & quomodo deus est vbiq;: ac immutabiliter in loco, in quo prius non fuit. ibidem.
Item de localitate angelii, distin. 2. q. 1. lib. 2.
Quomodo vniuersale dicitur esse vbiq;, dist. 37. li. 1.
Quomodo unum ineſt alteri per potentiam, presentiam; & essentiam, ibidem.
Quomodo angelus est in loco: si determinat sibi certum locum quantu ad magnitudinem: an potest coadūtere pluribus locis, distin. 1. q. 1. lib. 2.
Item an sit respectus realis, vel rationis, ibipem.
Creatio actua quid dicit: multiplex acceptio nominis creare, distin. 1. q. 1. lib. 2.
An quilibet effectus creetur a deo: an id effectus generatur, & creatur. ibidem.

¶ Contingens.
Contingens ad utrumlibet quid est. Contingenter agere voluntatem quid est.
Contingentia causæ in quo consistit.
Cottingenter verū, & determinat ve rū quo differunt, dist. 38. li. 1. in cap.
Materia de contingentia rerū non obsta te infalibilitate diuinæ cognitionis, late exanimatur vbi supra.
Habere scientiam determinatam de futuris contingentibus dupliciter accipiatur, dist. 38. li. 1.
Cautelæ circa propositiones de futuris contingentibus, dist. 39. lib. 1.
¶ Contradiccio.
Quo numquā possunt concedi contradic toria de aliquo, nisi fides compellat, dist. 1. q. 5. li. 1.
Contradiccio est medium arguendi, dist. 2. q. 1. li. 1.
An omnia contradictoria æqualiter repugnant. ibidem.
Ad saluandum transitum de contradic tio in contradictionem quid requiri tur, & sufficit, distin. 17. q. 1. li. 1. Item dist. 14. q. 2. li. 1. Item dist. 14. q. 1. li. 4.
Item dist. 39. lib. 1.
Quæ contraria inferunt contradictionem, dist. 32. lib. 3.
¶ Contritio: Attritio.
Contritio, attritio quæ in penitentia.
¶ Corrumperem.
Qui habent corruptionem intrinsecam, vel extrinsecam, dist. 15. lib. 2.
¶ Creare.
Vtrum creaturæ repugnet creare. Quid est creare. &c. dist. 1. q. 1. li. 4. Item dist. 1. q. 4. lib. 2.
Creare accipitur multipliciter, dist. 1. lib. 3. An Christus est creatura. ibidem.
Vtrum creatio actio sit quid distinctum a deo creante, sic de creatione passiu respectu creaturæ, distin. 1. q. 1. lib. 2.
Item an sit respectus realis, vel ratio nis, ibipem.
Creatio actua quid dicit: multiplex acceptio nominis creare, distin. 1. q. 1. lib. 2.
An quilibet effectus creetur a deo: an id effectus generatur, & creatur. ibidem.
De identitate essentiæ diuinæ cum at

Vtrum creaturæ cōueniat per se non es fe, dist. 1. q. 3. li. 2.
Vtrum creatura potest conseruare totū effectum sine subiecto, dist. 1. q. 4. li. 2.
Creare, & generare quo differunt. dist. 1. q. 1. lib. 2.
¶ Culpa.
Culpa multiplex, dist. 15. q. 10. lib. 4.
DE C A L O G I
præcepta.
De amore, ordine, ac distinctione præce ptorum decalogi: an fint de lege na turæ: an dispensabiliæ: an obligent, ut obseruentur in charitate: an pro quo libet tempore, sine ad semper, & pro semper: an dñs, & quando dispensavit cum patribus, aut filijs Israel super aliquibus præceptis decalogi, distin. 37. lib. 3.
¶ Decimare.
Decimatio an fuit actus moralis, sacramentalis, & figuralis dist. 3. q. 2. li. 3.
¶ Delectatio.
Delectatio quid est: unde caufetur de eius subiecto: si distinguitur ab amore: si diabolus dicitur delectari: & quomodo an sit uobilior dilectione, distin. 1. q. 3. lib. 1.
¶ Demon.
Demon: quere in angelus.
¶ Demonstratio.
Propositio demonstrabilis quid est: quo tplex demonstrationis multiplex acceptio, q. 2. prologi.
De demonstratione plura vide, q. 2. 3. 4. 5. & 6. prologi.
Demonstratio potissima quid est: de me dio eiusdem, q. 5. prologi.
¶ Depositum.
Ad quam diligentiam tenet depositarius in custodia depositi: quando tene tur ad restituitionem amissi depositi: ibi multa d deposito, dist. 15. q. 10. li. 4.
¶ Detrahere.
Detrahere: quære in fama.
¶ Deus natura diuina.
Summarium omnium, que habentur in diuinis, de eorū identitate, & distinctione, q. 2. prologi. Item dist. 2. q. 1. li. 1.
De identitate essentiæ diuinæ cum at

INDEX GENERALIS

tributis: vide latè distin. 2.q. 1. lib. 1.
Item quo differentia intelligere dei, & velle deitatis dicendi: actus memorie. Item q. 2. ibidem, & dist. 3. 8. eiusdem.
An pater, et paternitas distinguuntur formaliter. dist. 2.q. 1. lib. 1.
Attributum diuinum quid est. ibidem.
Perfectio diuina: perfectio attributalis quid est: an perfectio sit in deo. distin. 2.q. 2. lib. 1.
¶ De unitate Dei.
De unitate deis: & quid deus: vide dist. 2. q. 10. lib. 1.
De unitate numerali essentie diuina cum pluralitate personarum. distin. 2.q. 11. lib. 1.
Constitutio personarum non opponitur simplicitati diuinae. dist. 2.q. 11. & dist. 26. lib. 1.
¶ De filij generatione.
Quomodo filius generatur de substantia patris: & ad quem sensum. Item an essentia diuina habeat se quasi materia respectu diuinorum personarum. dist. 5. q. 2. lib. 1. Item de termino formalis generationis quis sit. ibidem. q. 3.
An pater genuit filium natura, vel voluntate: & quomodo hoc intelligi. distin. 6. lib. 1.
An potentia generandi in patre sit quid absolutum, vel respectuum: ibi de principio elicitiu quid est: cui conuenit esse elicitem: an sit idem elicere, & producere. &c. Item principium elicitiuum, & productuum quo differunt. dist. 7. q. 1. & 2. lib. 1. Item an potentia generandi possit comunicari filio: & an aliqua perfectio sit in patre que non sit in filio. ibidem. q. 3.
An productiones in diuinis fundantur in actibus essentialibus: & an ad distinctionem emanationum in diuinis requiritur distinctio in principijs elicitiuis. dist. 7. q. 2. lib. 1.
An deus sit immutabilis, & summe simplex. dist. 8. q. 7. lib. 1.
An filius vere generetur a patre: & quod hoc solum fide creditur. Ibi quid est de ratione formalis: intellectus distin.

9.q. 1. lib. 1.
An generatio in diuinis sit vniuoca, vel equiuoca. dist. 9. q. 2. lib. 1.
An generatio filij sit eterna, dist. 9. q. 3. lib. 1.
De prioritibus, quæ sunt in diuinis concedendæ: & quæ non: & de modo loquendi. Latè habetur dist. 9. q. 3. lib. 1.
¶ De spiritu sancti productione.
An voluntas sit principium productuum spiritus sancti. Vbi explicatur personarum emanatio per alias propositiones, ibidem. An dualitas productionis in diuinis sit solum fide credita, distin. 10. q. 1. lib. 1.
Vtrum spiritus sanctus producatur liberè. Quid est producere liberè naturaliter necessariò. dist. 10. q. 2. lib. 1.
An spiritus sanctus procedat a patre, & filio: vbi confutatur error græcorum, dist. 11. q. 1. lib. 1.
An spiritus sanctus possit distinguiri a filiis: si non procederet ab eodem, dist. 11. q. 2. lib. 1.
Quot sunt relations in diuinis: quot personæ, penes quas relations distinguuntur. ibidem. Item dist. 27. & 28. eiusdem. Item dist. 12. q. 1. eiusdem.
An pater, & filius sunt unum principium spirans spiritum sanctum, dist. 12. q. 1. lib. 1.
Constitutio ex essentia, ex spiratione affectiva primo conuenit spirare, licet non sit formaliter suppositum: & quo verum est: quod actus ut dicitur, sunt suppositorum, dist. 12. q. 1. & 2. lib. 1.
Quo differenter tres personæ sunt unum principium creaturæ: & pater, & filius principium spiritus sancti, distin. 12. q. 1. lib. 1.
Vtrum pater, & filius spirant spiritum sanctum, in quantum sunt unum, vel in quantum sunt distincti. dist. 12. q. 2. lib. 1.
Amor iocundus mutuus repensus quid est dist. 2. q. 2. lib. 1.
An pater, & filius spirant uniformiter spiritum sanctum. dist. 12. q. 3. lib. 1.
An generatio filij sit spiratio: quo differunt generatio, & spiratio: imaginatio

SUPER IIII. LIB. SENTENTIARVM.

generationis filij: & processionis spiritus sancti, dist. 13. lib. 1. Item distin. 18. eiusdem, distin. 13. lib. 1. Idem dist. 18. eiusdem. Omnia in diuinis sunt idem: vbi non obuiat relationis oppositio: quomodo intelligitur. distin. 13. lib. 1.
Duplex spiritus sancti processio: temporalis, & eterna quid est: Ad quid datur spiritus sanctus: quo illabitur animæ. Dona, in quibus persona in diuinis mitti dicitur: quæ sunt ad quem sensum processio temporalis negatur ab eterna: an verum sit, quod est duplex spiritus sancti processio. distin. 14. q. 1. lib. 1.
Appropriatio donorum ad personas in diuinis. ibidem.
Quomodo datur spiritus sanctus in donis suis: & in quibus: quid est dari eum homini: & quo datur, vel illabitur aliqui, cum sit vbiique: cur plus in dono charitatis, quam in alio. distin. 14. q. 2. lib. 1.
An quilibet persona mittat, & mittatur: & quomodo differunt illa nomina distin. 3. lib. 1.
Missio temporalis, & eterna visibilis, & invisibilis spiritus sancti quid significat: quomodo sit: qualia fuere illa signa: vnde producta: an spiritui sancto unita: quid representarunt: cur solum in noua lege facta. distin. 16. lib. 1.
An neceesse sit ad hominis gratificationem infundi animæ donum creatum, quod est gratia præter spiritum sanctum ut sit accepta, & grata deo ad vitam. Hæc materia latè examinatur per tota dist. 17. lib. 1. Itē dist. 4. q. 1. lib. 4.
Complacentia dei in rebus multiplex. distin. 17. q. 1. lib. 1.
Potentia dei absolute, & ordinata quid est. ibidem. Item distin. 1. q. 1. lib. 4.
An deus potest omnia producibilis simul producere. distin. 17. q. 8. lib. 1.
Donum, & darum quo differunt: an donum sit solum spiritus sancti: quo spiritus sanctus procedit, ut donum virtute amoris producti. distin. 18. lib. 1.
Quomodo personæ diuinæ dicuntur æquales, vel magnæ: similes &c. distin. 19. q. 1. lib. 1.
Quo una persona dicitur esse in alia per circumcessionem: & quid dicit hoc vocabulum. distin. 19. q. 2. lib. 1.
Potentia, omnipotencia, potencia generandi quomodo dicuntur esse in persona diuinis: quid important illa nomina: & an potentia generandi sit potencia: distin. 20. lib. 1.
An solus pater sit deus. distin. 21. lib. 1.
Constitutio personarum quo, & ad quem sensum potest a sanctis, & doctoribus admitti: latè tractatur distin. 26. lib. 1. per totum. Et recitantur opiniones doctorum, & rationes soluuntur. Item distin. 8. q. 7. & distin. 9. q. 2. eiusdem. Item distin. 33. de identitate proprietatis, & essentiae, cum persona, & dist. 34. eiusdem.
An in eadem persona sint plures proprietates. distin. 27. q. 1. lib. 1.
Quomodo, & ad quem sensum filius dicitur verbum patris in diuinis. dist. 27. q. 3. lib. 1.
Verbum in diuinis quo nascitur de scientia patris: an omnis intellectio in diuinis sit verbum. distin. 27. q. 3. lib. 1.
Dicere in diuinis quid est: quæ personæ dicuntur. distin. 28. q. 3. lib. 1.
Relatio in diuinis quid est: cur sic dicitur. distin. 28. lib. 1. Non est minime entitatis. distin. 26. q. 1. lib. 1.
Innascibilitas quomodo est patris proprietas, & quotupliciter accipitur. dist. 28. lib. 1.
In diuinis non sunt plura tribus. ibidem.
In diuinis sunt duæ emanationes: tres personæ: tres proprietates: quatuor relationes: quinque notiones: quomodo cedunt present illa dicta: essentia, & pater distinguuntur formaliter: pater, & essentia sunt, & similia dicta. ibidem. quomodo sunt concedenda.
Principium an dicatur vniuocè de omnibus, de quibus dicitur in diuinis. distin. 29. lib. 1.
An relationes possint aliquo modo in diuinis negari seclusa auctoritate. dist. 30. q. 1. lib. 1.
Cur appropriatur patri eternitas: species filios: spiritui sancto: & sic de alijs

INDEX GENERALIS

- appropriatis, distin. 31. lib. 1.
An pater sit sapiens sapientia genita, dist. 32. q. 1. lib. 1.
An pater, & filius diligent se. s. distin. 32. q. 2. lib. 1.
Voluntas diuina est essentia diuina. ibidem.
Quomodo spiritus sanctus est nexus animalium: & quomodo pater, & filius diligunt se spiritu sancto. ibidem.
Quomodo aliquid est in deo, quod nec est purum essentiale: nec notionale. ibidem.
¶ Dei scientia: dei cognitio.
An in deo sit scientia ex natura rei: de scientia, & cognitione dei plura habetur, dist. 35. li. 1. p. totū & in sequē. dist. An in deo si habitus sicut est in eo scientia, distin. 35. q. 1. lib. 1.
Deus cōtinet perfectionem omnis creaturæ eminenter, dist. 35. q. 2. lib. 1.
An deus ab æterno referatur ad creaturam, distin. 35. q. 4. lib. 1.
¶ Idea.
An deus intelligat per ideas: & in generare tractatum de ideis latè vide, distin. 35. q. 5. & 6. lib. 1.
Perfectiones creaturarum quomodo dicuntur esse in deo, distin. 36. lib. 1.
An esse ubique sit proprium deo, dist. 37. lib. 1. & quomodo deus immutabiliter est in loco, in quo prius non fuit. Et quomodo deus est ubique &c. ibidem.
An deus habet scientiam determinatam, & necessariam omnini futurorum contingentium: haec materia latè examinatur dist. 38. li. 1. per multa dicta.
Omnia, & singula cognoscibilia deus cognoscit infallibili, & determinata cognitione, distin. 38. li. 1.
Deus certitudinaliter cognoscit omnia futura contingentia Quodq; infallibilitas diuinæ cognitionis non repugnat contingentia creaturæ. ibidem.
An deus intuitu cognoscat omnia: & quomodo cognoscit omnia in sua essentia. ibidem.
An deus sit præscientia omnium futurorum contingentium: deum præscire quid est ibidem.
Nulla est vicissitudo in diuina cognitione.
- ne. ibidem.
An de cognoscat infinita: latè examinat hæc materia, dist. 38. li. 1 & 39. eiusdem. Scientia dei in ordine ad cognita multiplex est, dist. 38. li. primi. Item dist. 39. eiusdem multa vide de scientia dei visionis approbationis &c.
An deus potest plura scire, quam scit, dist. 39. li. primo.
¶ Prædestination: præscientia.
De prædestinatione, & præscientia dei, & causa eorundem, distin. 40. & 41. li. 1, latè habetur: cum multorum dubiorum solutione. Item distin. 20. li. 2.
¶ Potentia.
De potentia dei, & omnipotentia: an potest facere omne possibile fieri: an potest probari eum fore omnipotens: an potest facere, qua non fecit: an melius, quam fecit: an mundum meliore isto, distin. 42. 43. & 44. li. 1. per totum latè habetur de concorrentibus dei potentiam.
¶ Voluntas.
De voluntate dei, an sit causa omnium: an semper impleatur de conformitate eidem: latè habetur cum remissione ad expositionem canonis, dist. 45. li. 1. usque in finem.
¶ Dilectio.
De dilectione dei, quomodo deus diligit omnia: an æqualiter vel non: quem plus alio &c. distin. 32. li. 3.
¶ Causatio.
An deus sit causa prima, & immediata omnii effectuum: an sit causa noui effectus sine sui mutatione, & quoniam duplicitate agat eadem actione: an sit causa libera, distin. 1. q. 2. li. 2.
Vtrum deus potuit mundum produxisse ab æterno: vbi soluuntur rationes de æternitate mundi, distin. 1. q. 3. li. 2.
Vtrum quilibet effectus creature deo, distin. 1. q. 1. li. 2.
Quomodo deus dicitur mensurari æternitate, distin. 2. q. 1. li. 2.
Vtrum deus potest facere voluntatem rationalis naturæ impeccabilem per naturam, distin. 23. li. 2.
An deus potest odiri, distin. 43. li. 2.
¶ Distinctio.

SUPER IIII. LIB. SENTENTIARVM.

- ¶ Distinctio.
Distinctio quid nominis: quid rei quomodo differunt, q. 5. prologi. Item dist. 1. q. 1. li. 4.
Distinctio per additamentum quid est: & quomodo primum est substantia, dist. 2. q. 4. li. 1.
Distinctio hominis, quæ est, dist. 7. li. 4.
¶ Diligere.
Diligere vide in charitas.
¶ Dispensare.
Quid est dispensare in lege, dist. 37. li. 3.
¶ Distinctio, & distinguui.
Aliqua distinguui per aliquid quomodo intelligitur, q. 1. prologi. Item dist. 2. q. 1. & 3. lib. 1. Ibi de distinctione essentiæ, reali, formalis, plura vide, Item de distinctione ex natura rei quid est: Quæcumq; sic si habent, quod unum manet alio non manente distinguuntur realiter: quoniam intelligitur, dist. 1. q. 3. li. 1. latè examinatur.
Distinctio multiplex: quomodo arguitur distinctio aliorum. Distinctio formalis quid: multipliciter accipitur plura; vide de hoc dist. 2. q. 1. & 11. li. 1. Ité de distinctione rationis, cui conuenit: vbi supra, q. 3. Iteq; quid est distinctio formalis, dist. 28. li. 1. Pater, & paternitas an distinguuntur formaliter, dist. 2. q. 1. li. 1.
Distinguui quid est: vnde arguitur aliqua distinguui: distinguui formaliter quid est: quibus conuenit: & similia multa, dist. 2. q. 11. li. 1. Item dist. 1. q. 2. li. 1.
Distinctio quandoq; est conditio propositionis, & non rerum, dist. 2. q. 1. li. 1.
Differunt esse primum diversa, & alterius rationis: quæ dicuntur esse eiusdem rationis, dist. 9. q. 2.
Distinctio personaliter dupliciter accipitur, dist. 12. q. 1. li. 1.
Distinctio ratione accipitur dupliciter: de quibus propriæ dicitur distinguui, quoniam realiter idem, distinguuntur ratione, dist. 35. q. 1. li. 1.
Aequalis distinctio, & unitas: vnde sumit, dist. 14. li. 3. Item distin. 33. li. 3. Item dist. 16. li. 2.
De identitate, & distinctio quorum sunt:
- quo sunt passiones immediate: quæ differunt i specie essentiæ, vel accidentali, dist. 1. q. 6. li. 2. Item distin. 3. q. 1. eiusdem, &c.
¶ Dolor: tristitia.
Dolor, & tristitia quid sunt: quomodo differunt: vnde, & quomodo causantur, dist. 15. li. 3.
¶ Dominium.
Dominiorum distinctio, & translatio, dist. 15. q. 2. li. 4.
Dominandi potestas vnde est: vnde acquiritur: domini quid tenentur subditis, dist. 15. q. 5. li. 4.
Dominus quid potest imponere collectam subditis, dist. 15. q. 5. li. 4. Et de causis impositionis collectæ, ibidem.
Dominus an potest alicui concedere immunitatem caliarum, dist. 15. q. 5. li. 4.
Dominus an potest recipere, quantum vult a recedentib; de suo dominio, ibidem.
Dominus an tenetur ex facto familiæ & suorum officialium, dist. 15. q. 5. li. 4.
Dominus an potest vendere officia temporalia, ibidem.
¶ Dubitatio.
Dubitatio capitul dupliciter, dist. 17. li. 2.
¶ Duratio.
Duratio an importet rem distinctam a durante: mensura durationis angeli quid est: an sit eadem mensura durationis omnium mensurabilium. An deus mensuratur duratione: & similia, dist. 2. q. 1. li. 2. Av ad durationem requiratur successio actu, vel potentia, ibidem.
ECCLESIA.
Ecclesia quare, & quomodo dicitur corpus Christi mysticum, dist. 13. li. 3.
¶ Educere de potentia materiæ.
Educi de potentia materiæ quid est. Cuius est educere de potentia materiæ, dist. 1. q. 1. li. 4. Item dist. 1. q. 1. li. 2.
¶ Electio.
Electio sumitur dupliciter. An sit impossibilium, dist. 6. li. 2.



¶ Eleemosyna.
Vtrum eleemosyna sit de consilio, vel praecepto: latè examinatur materia de eleemosynarum largitione. Qui ad hoc teneantur. De quibus danda est eleemosyna: quibus: an malis: an va lidis mendicantibus: histriobus, misis. Quis ordo habendus, & cetera multa dist. 16. q. 4. li. 4. Quæ eleemosyna est præstantior alia. ibidem.

¶ Elementum.
Vtrum elementa, ex quibus constant animantium corpora realiter: maneat in eis substantialiter. Quomodo elementa manent in mixtis. Mixta quo modo componuntur ex elementis: plura vide dist. 15. li. 2.

¶ Error.
Errores Euticetis: Nestorij: Arrij: Sabelij. dist. 5. li. 3.

¶ Esse.
Esse multiplex reperitur. dist. 6. q. 2. li. 2. Esse verbum sumitur tripliciter, dist. 22. lib. 3.

Esse obiectuum quid est, q. 1. prologi. Habere esse virtuale in causa quid est, dist. 3. q. 2. li. 2.

¶ Eucharistia.
Eucharistie institutio. De tpe, & loco institutionis. Eucharistie diffinitio. Quid ditas eucharistiae: præcellentia super alia sacramenta. De eucharistie nominibus: de causis institutionis. dist. 8. q. 1. li. 4.

Eucharistie præfiguratio multiplex: sacramentorum præfigurationis causa, & ratio. Si species panis, & vini sunt unum sacramentum. A non iejunis quando potest sumi. dist. 8. q. 2. li. 4.

Consecrationis eucharistie forma quæ est. A quo instituta: de forme mutatio ne, & eiusdem expositione.

Quid est in eucharistia sacramentum tantum: res tantum: res & sacramentum simul. dist. 8. q. 3. li. 4.

De multiplici modo manducationis eucharistiae: si eius manducatio est de necessitate salutis. Manducatio eucharistiae spiritualis, & sacramentalis, quæ est. An Christus mandauit eucharisti-

siam sacramentaliter: an angeli spiritualiter. Quale corpus dedit Christus discipulis suis in cena, dist. 9. q. 1. li. 4. De accessu multipli ad eucharistiam. Quid est dignè, vel indignè sumere eucharistiam. Quæ reddunt hominem indignum ad sumendum eucharistiam: peccatum quale, pullulatio corporalis. De grauitate peccati indignè sumentium. Qualis requiritur preparatio, distin. 9. q. 2. li. 4.

An sacerdos dispensans eucharistiam indignis, peccatoribus, publicis, occultis, notorijs, histriobus, suspectis de criminis, amentib⁹, energuminis, peccat, dist. 9. q. 2. li. 4. Sic de torneatorib⁹ sor tilegis, aleatoribus, magis, arres prohibitas exercentibus. ibidem.

De proprietatibus corporis Christi in eucharistia, si eodem sint in sacramento, & in celo. Si sit in eucharistia quantum: de corporis actione, & passione: de operatione sensu: de ubi, & loco, & multis similibus proprietatibus secundum omnia prædicamenta; dist. 10. li. 4.

De transubstantiatione, & conuersione panis, & vini in corpus Christi. Quid dicunt illa nomina: quō notificantur: quare corpus est sub speciebus: si substantia panis, & vini manet post conuersione: quō, & per quas propositiones conuersio illa decerit exprimi: an illa conuersio fiat instantaneè: an panis anihiletur, & multa alia dist. 11. q. 1. li. 4.

De eucharistie materia: si debet esse panis triticeus: & vinum album, vel rubrum: si vinum artificiale: de admixtione aquæ cur sit, quando fieri debet: si conuertitur in sanguinem domini: si panis azymus, vel fermentatus est materia. De quantitate materiae panis, si sit determinata: admixtione aquæ in dolio. &c. dist. 11. q. 2. li. 4.

De accidentibus eucharistiae, quæ sunt fine subiecto, si eadem habent actionem, & passionem extra subiectum si cut in subiecto. Quæ sunt eucharistiae accidentia. Eucharistiae species an in-

tiant sumētem. Si sit ibi vera fratio. Per quam specierum transmutationē definit ibi esse corpus Christi. &c. dist. 12. q. 1. li. 4.

De fructu sumptionis eucharistiae multipli: an melius sit accedere: quam abstinere. De suptione eucharistiae sub utraq; specie, si liceat laicis. Si licet eo dem die plureis cōmunicare. Quando cōmunicandum est de necessitate salutis: repræhensio frequenter abstinentium habita præparatione, dist. 12. q. 2. li. 3.

De eucharistiae ministro quid est. Quam habet respectu eucharistie potestate; si potesta illa potest auferri, vel non. Si haereticus potest consecrare: vtrum tantum valer missæ sacerdotis mali, si eut boni. An liceat audire missam notorijs, & ab eo sacramēta recipere: an a suspensiō: a fornacario. An sacerdos cū ratus tenetur subditio eucharistiam dare quoties, & quando perierit. An plures possint eandem hostiam consecrare. An sacerdos potest missam applicare, cui vult. Vtrum pro sit vna missa pluribus, quibus se singulatim obligavit. De defeciti⁹ missæ, &c. dist. 13. q. 1. li. 4.

¶ Excommunicatio.
Vtrum homo potest hominem excommunicare. Excommunicatio quid est: quoruplex: quō incurritur: ad excommunicationem iustificatur quæ requiruntur: pro quibus excommunicandum est: effect⁹ ex communicationis maioris, & minoris: quando excommunicatione est nulla: de participantibus cum eisdem: quibus licet, & quibus non licet cōmunicare cum excommunicatis: & de multis finalibus materiam excommunicationis concernentib⁹, dist. 18. per totum: & in materia de penitentia fit remissio ad eundem locum. &c.

¶ Exorcismus. Catechismus.
Exorcismorum esse etus quis est, latè explicatur: exorcizare quid est: an sit sacramentum: de exorcismis Salomonis: an necessariò requiratur ad baptismū, dist. 6. q. 3. li. 4.

Catechizare quid est, dist. 6. q. 3. li. 4.

¶ Experimentum.
Experimentum quid est: vnde sumitur: at testifex, & expertus quomodo differenter operantur. q. 1. prologi. &c.

FACERE, QVOD in se est.

Facere, quod in se est, contingit tripliciter, dist. 9. q. 2. li. 4. Item distin. 22. q. 2. Item distin. 27. li. 2. & quod facientem quod in se est: deus non deserit: sed illuminat.

¶ Falsarius.
Falsarius quis: quotuplex: quotupliciter cōmititur falsitas, dist. 15. q. 9. li. 4.

¶ Fama. Diffamare. Detrahere. Famæ multiplex acceptio, & laesio, distin. 15. q. 16. li. 4. Diffamantes alium in fama quo tenentur ad restitutionem: latè habetur hæc materia. Et vtrum negans crimen verum occultum in publico propositum peccet mortaliter. &c. di. 15. q. 16. li. 3.

¶ Fantasma.
Fantasma quid est, dist. 3. q. 2. li. 2.

¶ Fictio.
Fictio quid est, dist. 8. q. 1. li. 2.

¶ Fides.
De fidei ad salutem necessitate: an ad credendum omnia credibilita vna fides infusa sit sufficiens, & necessaria.

Fidei multiplex acceptio: diffinitio: certitudo: an ei possit sub esse fallum: fidei inclinatio: respectu quorum est fides infusa, vel acquisita: ad quid ponitur: de eius utilitate corruptione subiectatione: in quibus est fides: & similia. distin. 23. q. 2 lib. 3.

An fides informis sit virtus: an donum dei. dist. 23. q. 2. lib. 3.

Item in genere an fides sit virtus: quæ fides est maior alia. ibidem.

Vtrum de credibilibus in eadem anima potest esse fides, & scientia: an simili possint stare habitus fidei, & scientie: quid acquirit studens theologie: quid maiores in ecclesia: quid apostoli, & prophetæ: an fidem, vel scientiam: quid audiens articulos fidei prædicari accep-

quirat. distin. 24. lib. 3.
An deus potest causare euidentem notitiam de credibilibus in viatoris anima. distin. 24. lib. 3.
Articulus fidei quid est distin. 24. lib. 3.
Item distin. 25. eiusdem.
An ratio prelupponat actum voluntatis: ut credat articulos fidei. dist. 24. li. 3.
De fide: vide latius in virtus.
Verum oēs fideles teneantur ad credulitatem omnīū articulorū fidei vtriusq; testamenti; multiplex articulorum fidei distinctio, ordinatio, fides explicita: plura de hoc vide sub distinctione multiplici articulorum fidei, & credentium, hominum in ecclesia. di. 25. li. 3.
An homo simplex teneatur credere suo prælato fidem explicari. dist. 25. li. 3.
An temporis successu creuerint articuli fidei.
An summus pontifex, vel ecclesia potest facere nouum articulū fidei. di. 25. li. 3.
An fidei meritum tollatur per rationem habitam de credibilibus. dist. 25. li. 3.
Verum scientia euacuetur in patria. dist. 31. li. 3.

¶ Finis.

Finis scientiae, & scientis: fatus amatus amore amicitiae, & concupiscentiae: finis, & causa finalis, quo differunt. Ibi de fine scientiae. q. 1. prologi. Itē dist. 38. li. 2. Finis capitulū tripliciter, dist. 38. li. 2.

An potest sufficenter probari, q. oēagens agit propter finē. dist. 1. q. 5. li. 2.
Sicut principium in speculabilibus: ita finis in agibilibus quomodo intelligitur. dist. 6. li. 2.

Cum sit deus finis omnium: quomodo omnia dicuntur creatā propter hominem. dist. 15. li. 2.

¶ Fomes.

Fomitis peccati notificatio subiectatio, ablatio, diminutio, in Maria: & si aut qualiter in ea fuit. dist. 3. q. 2. lib. 3.

Fomes peccati quid est: unde caularunt: an sit augmentabilis, & diminuibilis. dist. 30. quæst. 2. Item dist. 31. eiusdem.

¶ Forma.

De formarum, & charitatis intentione,

augmētatione: quomodo fiat int̄ficio, an status informis in subiecto, & extra subiectum. &c. latè habetur di. 17. in multis quæst. lib. 1. Itē dist. 13 lib. 3. De grā collata animq; Christi: an fuit sup̄ma, multa habent de hac materia. Vtrū deus potest sumam gratiā creare. dist. 13. lib. 3.
Vtrū qualitas in subiecto sit augmētabilis, in infinitum dist. 13. lib. 3.
An subiectum quodlibet determinet sibi certā qualitatē. dist. 13. lib. 3.
An forma corporeitatis sit ponēda sicut forma mixta. dist. 15. lib. 2.
De formarum pluritate in eodē cōposito, & in dist. potentiarum anima; ab anima. dist. 16. lib. 2.
¶ Formaliter, Formalitas.
Formaliter formalitas: an sit conditio-nes rerum, vel propositionum: dist. 2. quæst. 11. lib. 2.
¶ Fortitudo.
Fortitudo quot, & quas habet species. dist. 34. lib. 3.
¶ Frui, Vti.

Multiplex acceptio frui, & vti: vſus ordinatus, & inordinatus: quo cōtingit uti, vel frui ordinatè; vel inordinatè: an deo: an uirtutibus: an sit actus medi-us inter vti, & frui: an omnis actus voluntatis potest esse vſus: & similia multa. dist. 1. quæstionibus multis. lib. 1.
An fruitio distinguitur a delectatione: an voluntas contingenter fruatur fine ultimo. An una persona sine alia. &c. Multa vide dist. 1. lib. 1.

Item si una persona potest adorari sine alia. &c.
Vti quid est. dist. 26. lib. 3.
¶ Fur. Furtum. Rapina.
Furtum quid est. De speciebus furtri. De restitutione furatorum. De participati-bus in furto, aut rapina. dist. 15. q. 3. libri quarti.

GENERALIO.

Generatio vniuoca, & æquiuoca in crea-turis quomodo distinguuntur. distin-ctione 9. quæstione 2. libri primi.

Materiam

Materiam de generatione verbi: quare in nomine deus.
Differunt generari, & nasci: esse filium, vel matrem. Item differunt genera-tio, & alteratio, dist. 4. li. 3.
Generatio filij in diuinis: q̄re in deo. &c.
¶ Gratia.
Gratia datur ex opere operante, & ope-re operato, dist. 1. q. 3. li. 4.
An gratia sacramentorum sit eadem cū gratia virtutum. De identitate gratie, & charitatis, dist. 2. q. 1. li. 4.

Gratia accipit dupl. dist. 4. q. 1. li. 4.
Deus potest alicui remittere culpam si-ne infusione gratiae. De repugnancia peccati, & gratiae, dist. 4. q. 1. li. 4. Item dist. 14. q. 1. eiusdem.

Gratia triplex. Singularis personæ capi-tis uniōnis quid est. distin. 1. q. 1. li. 3. de eodem dist. 13. li. 3.

Gratiae triplex acceptio. Et quid compa-ratur semini, dist. 4. li. 2.

Verum gratia operans, & cooperans dis-tinguuntur a charitate infusa, distin. 26. li. 2.

Gratiae multiplex acceptio: effectuum multiplicatio cum charitate identifi-catio, subiectatio: & quid eadem condi-tiones conueniunt charitati, & gratiae: quid est una in omnibus, distin. 26. lib. 2.

An sit eadem gratia omnium sacra-men-torum: & si gloria est gratia consum-mata. dist. 26. li. 2.

Gratiam esse quid positum in anima quo probatur, dist. 26. li. 2.

De gratia, vide amplius in charitas: & in meritudine.

Gratia ad quid, & propter quid ponitur in homine. dist. 27. li. 2.

Verum hominis liberum arbitrium po-test sine gratia actum moraliter bo-num elicere: peccata cauere, & diuina præcepta implere: latè determinatur haec quæstio. dist. 28. li. 2.

HABITS.

Habitus multiplex acceptio, distinctio, inclinatio, q. 1. & 8. prologi. Item dist.

28. q. 1. li. 3.
An potest esse unus habitus principij, & conclusionis: aut totius demonstracio-nis, q. 8. prologi.

Habitus æquiuocatio, distinctio, subiectatio, causatio, inclinatio, dist. 23. q. 1. li. 3. latè habetur. Quomodo aliquis ha-bitus est essentialiter virtuosus: aliquis contingentib; ibidem: respectu quoru ponitur habitus in voluntate, & sensu: ad quid ponitur habitus.

Quæ sunt conditions habitus. ibidem.

An duo habitus alterius rationis possunt poniri in eadē potentia. dist. 23. q. 2. li. 3.
Habitus inclinant ad aetū: in qua poten-tia subiectatur, dist. 36. li. 3.

¶ Hæreticus.

Hæretici condemnatis sint ab ecclesia tolerandi. Hæresis multiplex acceptio. Distinctio hæretici: an pertinacia sit de ratione hæretici: quid facit ecclesia de nouo condemnando hæresim. Si simonia sit hæresis si simoniacā hæresis sit maximum peccatum. dist. 13. q. 2. li. quarti. Ibi plura alia de errantibus in fide, &c.

¶ Homicidium.
Homicidio talonis pena quæ est: quis po-test iuste occidi: quid restitutur pro homicidio: ad quam restitutionem te netur homicida: aut laedens alium per animalia sua: leones, vros, canes. &c. dist. 15. q. 15. lib. 4.

¶ Homo.
Quomodo omnia creata sunt propter hominem. dist. 15. li. 2.

Homo quo diffinitur: an sit concretū ad humanitas voce, & significatione: an p̄dicetur vniuocē de deo, & alijs hoib;: an sit species specialissima. dist. 7. li. 3.

Homo quid significat. dist. 22. li. 3.

An in homine sit tantum una anima, & potentij realiter indistincta. dist. 16. lib. 2.

Homo ex quibus cōponitur. dist. 16. li. 2.
De viri constitutione, & paradiſo loco vo-luptatis suæ. dist. 17. li. 2.

De formatione Euæ ex costa Adæ: & eur Adam formauit extra paradiſum: Euam in paradiſo: angelum in

* * iii

celo, dist. 7. q. 2. li. 2.
De homini confutatione per nutrimentum quantum ad individuum: & verum pro statu innocentiae habuit corpus immortale: ibi plura de mortalitate hominis: an potuit non mori; differentia inter immortalitatem patriae, & status innocentiae; an homo fuisset mortuus, si non peccasset, dist. 19. li. 2.
Homo interior, & exterior quomodo differunt, dist. 24. li. 2.

IEVINIUM.

Ieiunium multiplex: quomodo obligat qui ceneretur ad iejunium; qui excusatur; an quis roties peccat, quoties frangit iejunium quadragefinae, vel alterius die; de collationibus nocturnis; si iejunium potest transferti, aut comutari; utrum ministrans cibos frangentibus iejunium peccet: haec materia de iejunio late examinata, dist. 16. q. 3. li. 4.

Ignorantia.

Ignorantia multiplex; quae excusat a peccato, & quae non late, & clarè habetur, dist. 22. q. 2. li. 2.

An ignorantia legis euangelicæ, excusat ignorante, dist. 22. q. 2. li. 2.

An ignorantia plus excusat, quam infraimitas: an comitetur omne peccatum, dist. 22. q. 2. li. 2.

Ignorantia multipliciter solet diuidi, secundum opinionem ad scientiam; in ordine ad obiectum, ad voluntatem, ad actum peccati, dist. 22. q. 2. li. 2.

Differunt agere ignorantem, ignorando, ex ignorantia, ibidem.

Omnis malus ignorans, quomodo intelligitur, dist. 22. q. 2. li. 2. Item distin. 36. li. 3: quomodo malitia execratur.

Ignorantia in intellectu pratico, vel spculatio quid, dist. 22. q. 2. li. 2.

Illatus.

Illatus sanctificatus quid est, dist. 14. q. 1. li. 1.

Illabili quid est; cui convenit; an demonian soli deo, dist. 8. q. 2. li. 2.

Illusio.

Vtrum demones possunt illudere sensus

humano suis prestigjjs; & quæ continet id fieri. Latè explicatur, & multipliciter, dist. 8. q. 2. li. 2.

Imago
Imago quære in vestigium.

Impositio. Significare.
An aliquis potest imponere nomen ad significandum distinctius, quam possit intelligere. Quid est nomen significare. Et quomodo nomina significantur. Quæ significant primò; quæ non primò, dist. 22. li. 1.

Signum primæ intentionis, aut impositio nis, vel secundæ quid est, distin. 22. li. 1. Item dist. 23. emidem.

Vox quid significat; an conceptum mentis; & quid significat conceptus mentis, dist. 22. li. 1.

De significatione nominum plura vide dist. 22. li. 1.

Incantatio.

Incantatio, quære in maleficium.

Incarnationi verbū.

Incarnatio verbī, quære in Christus.

Inclinatio.

An cuiuslibet habitus, & in genere cuius liber formæ inclinatio differt a forma, vel habitu, dist. 23. q. 1. li. 3.

Inclinatio animæ ad corpus quid est, dist. 1. q. 6. li. 2.

Infinitum.

Infiniti multiplex distinctio. Cathegore matice, & syncathegorematice, dist. 1. q. 3. li. 2.

Infinium cathegorematice, an sit possibile in creatura. Plura ibi vide de infinitate intensiua, & extensiua, dist. 1. q. 3. li. 2. Et respondeatur ad rationes opinionum ibidem: quæ ponunt possibilitem infiniti.

An unum infinitum potest excedere aliud: aut dici maius, vel tripli ad aliud; an sit dabile infinitum in multitudine extensiua, & intensiua, dist. 1. q. 3. li. 2.

Intentio.

Intentio quid, & quoruplex: actualis, virtualis, habitualis. Et quæ illarum requiritur ad sacramentum aliquod, dist. 6. q. 1. li. 4.

An intentio sit actus unius potentiae, vel

duarum: si unus actus. Quomodo dicitur lumen; an distinguatur a fine, & voluntate, dist. 38 li. 2. Item de multiplici eius acceptio, ibidem.

An intentio sufficiat ad bonitatem operis: & an secundum eam mensuratur quantitas boni operis; an deniq; bona intentio sufficiat ad salutem, dist. 40. lib. 2.

Incubus.

Incubus: quære in succubus.

Individuum.

Individuum: quære in persona.

Iudex; iudicium.

Quæ personæ requiruntur, ad iudicium, quæ sint earum nomina; quæ repelluntur a iudicio. Iudex secularis quid potest recipere tam ordinarius, quam delegatus. Ad quotum restitucionem tenetur iudex de receptis in iudicio; cui tenetur restituere. Ibi de restituione actoris, aduocati, testimoni, &c. di flinctione, 15. q. 6. li. 4. Item de conditibus leges iniquas contra ecclesiæ libertatem; & an aduocari tenentur pauperibus gratis aduocare. Et similia. ibidem.

Iumentum.

De iuramento quid est. Si licet iurare. Quæ ex causa iuramenti multiplex distinctionis. &c.

De iuramenti obligatione, excusatione, dispensatione; cotinibus iuramenti.

Item de periurio, & similibus respondentibus iuramenti, & periurij materiali, dist. 39. q. 1. & 2 per totum. li. 3.

Justitia.

Justitiae species quæ sint, dist. 24. li. 3.

Item justitia triple est, dist. 6. li. 2.

Justitia originalis.

Justitia originalis quid est; unde, a quo, ad quid data fuit homini. Quomodo comparatur ad gratiam. Quale maius ab stultis ab homine, dist. 30. q. 1. li. 2. Ibi de peccato originali, & q. 2.

CATECHISMVS.

Catechismus: quære in exorcismus.

LABOR.

An laborare manibus sit de præcepto: de quo præcepto; legis naturæ, &c. Ad quid ordinatur labor manuum. Quid intelligitur nomine laboris manuum, dist. 16. q. 4. li. 4.

An melius sit vivere de labore manuum, quam de mendicitate, dist. 16. q. 4. li. 4.

Latria.

Latria, quære in adorare.

Lex.

Legis notificatio, multiplex distinctio, obligatio, dist. 37. li. 3. Quomodo, & quot modis aliquid dicitur esse de lege diuina, dist. 37. lib. 3.

An cum ignorantia inuincibili stet legis transgressio, dist. 37. li. 3.

An distinctio legis sit data per opposita. Quid est dispesare in lege, dist. 37. li. 3.

In lege veteri fuere moralia, ceremonia lia, iudicia cum eorundem notifica tione, dist. 37. li. 3.

Quotupliciter aliquid dicitur esse de lege naturæ, dist. 37. li. 3.

Lex vetus, & noua quomodo distinguuntur; de eorundem comparatione ad inuicem.

Item quomodo lex vetus dicitur occidēs; colibens manus, non animum; lex timoris, &c. dist. 40. lib. 3.

Lex dei quid dicit; quomodo se habet ad rectam rationem, ad quam extenditur, dist. 35. li. 2.

Liberum arbitrium.

Liberum arbitrium; quære in anima.

Libertas.

Libertas, quære in anima.

Lignum.

Lignum virtus cuius fuit virtutis, & natu ræ, dist. 19. li. 2.

Locus.

Locus; quære in continere.

Ludus.

Ludus alearum, scacorum si sit licitus, vel de se malus; si acquisita sint restituenda. De inspectatoribus ludentium. De ministrantibus ludendi instruēta. Ibi de ludo vadiantum, & similibus, dist.

INDEX GENERALIS

15.q.13.li.4. Item in generatione ludus gratia lucis, & quæstus sit de se malus. ibidem.

¶ Lumen. Lumen: quære in lux.

Lumen gloriæ.

Lumen gloriæ quid est, dist. 1. q. 2. li. 1.

Luxuria.

Luxuria multipliciter accipitur, dist. 6. li. 2. In quibus consistit luxuria, ibidem.

¶ Lux.

Vtrum lux sit causatiua luminis, tâquam qualitatibz a se distinctæ. Lux, & lumen quid est. Quomodo differunt. De lucis creatione, & distinctione diei a nocte. An sit substantia, vel accidentis; vbi fuit lux creata. De luce solis: & similia, dist. 13. li. 2.

M A L E F I C I V M.

Incantatio.

An licet tollere maleficium intentione curandi maleficiatum, dist. 8. q. 2. li. 2.

An carmina, & incantationes habent aliam quam causalitatem respectu effectuum consequentem, dist. 8. q. 2. li. 2.

¶ Malum.

Malum an habet causam efficientem. Quotuplex malum. Malum quid est. An sit a bono, & in bono &c. dist. 34. li. 2.

¶ Maria.

An virgo Maria fuit aliquando subiecta originali peccato, pulchritudine determinatur hæc quæstio cum respicientibus hanc materiam, dist. 3. q. 1. li. 3.

An indiguit redemptore, & quo, ibidem. An virgo Maria in Christi passione dabit autem, dist. 3. q. 1. li. 3.

An fomes peccati fuit penitus ablatus a virginie, dist. 3. q. 2. li. 3.

An virgo Maria fuit impeccabilis: in bono confirmata habens potentiam merendi, dist. 3. q. 2. li. 3.

An virgo Maria fuit vere mater dei, & hominis Christi. Item si mater miraculosa, an fuit mater deitatis: an meruit esse mater Christi: an meruit Christum incarnari. Quomodo se habuit ad generationem prolis Christi.

An spiritus sanctus potest dici pater Christi, dist. 4. li. 3.

An Maria potuit habere plures filios una generatione, ibi.

Aliiquid natum est de virgine, quod non est Christus. ibidem.

¶ Materia.

An materia prima sit entitas positiva a forma realiter distincta. De conditionibus materie primæ latè habetur. An potest stare nuda. An ante omnem diæ fuerit nuda. &c. dist. 12. q. 1. li. 2.

Vtrum cœlum habeat materiam eiusdem rationis cum natura elementorum, & mixtorum. Materiam appetere formam quid est plura de hoc, distin. 12. q. 2. li. 2.

¶ Mater.

An mater habeat se actiue, vel passiuæ ad generationem prolis. Maternitatis ratio in quo consistit. Maternitas, & virginitas non repugnant, dist. 4. li. 3.

¶ Mendacium.

De mendacijs notificatione. Multiplici distinctione. Patrum veteris testamenti a mendacijs excusatione. Quod nullum admittitur mendacium in scriptura canonica. An possit esse sine peccato. An sit de se malum. Quomodo distinguuntur a mentiri. Quomodo multa dicuntur in scriptura parabolicæ sine mendacio. Ibi de simulatione sanctorum, dist. 38. li. 3. Ibi de viris perfectis, si mentientes excusentur a mortali. &c.

¶ Mendicare.

An validi corpore possunt licet mendicare, dist. 15. q. 9. li. 4.

An elemosynam recipere, dist. 16. q. 4. lib. 4.

¶ Mensura.

Mensura quid est: quotuplex: si est in anima, vel extra; si perfectior mensuratio: & ab ea distincta: de mensura angelorum: si deus mensuratur duratione, dist. 2. q. 1. li. 2.

¶ Mercantia. Emere. Vendere.

Negotiare.

Mercatio quid est. Quid ad eam requiriatur. Si est mala ex gñie. Si periculosa. De septem periculosis officijs. Vnde ex-

SUPER IIII. LIB. SENTENTIARVM.

cusat laicus negotiator. Mercari pp lucru, an sit de se malum, dist. 15. q. 10. li. 4. Qui potest negotiari si clericus. &c. ibidem. Latè habetur de contractu emptionis, & venditionis. ibidem.

An vendens rem tenetur defectum occulturo manifestare, dist. 15. q. 10. li. 4.

De emptione redditum, censuum, vita liuorum, & similium, quæ respiciunt huiusmodi contractum: habet dist. 15. q. 12. li. 4. per totum succinctè, & magistraliter. Et soluuntur rationes aliquorum talis modi contractum inculpatum. ibidem. &c.

¶ Meritum.

De requisitis ad actum meritorum: & quæ voluntas meretur per quid: latè habetur, dist. 17. q. 3. li. 1.

Item de merito Christi, dist. 18. li. 3.

Item dist. 19. eiusdem.

An opera extra charitatem facta aliquid mereantur, dist. 16. q. 2. li. 4.

An opus satisfactorium minus mereatur in gloria, quam non satisfactorium, dist. 16. q. 2. li. 4.

An meritum potest esse respectu actus necessarij circa obiectum necessarij.

De merito Christi vide latissimè, distin. 18. & 19. li. 3.

Meritum efficientia, & sufficientia, dist. 19. li. 3.

Ratio, & quantitas meriti, ex quibus dependet. Perfectio actus meritorij an magis dependeat a gratia, vel conatus voluntatis, dist. 30. li. 3. Item distin. 27. li. 2. Item dist. 29. li. 2.

De merito angelorum, dist. 5. li. 2.

Vtrum anima per actum elicitum a voluntate, & gratia, potest eternam beatitudinem de condigno mereri. Ad rationem meriti quæ requiruntur. Actus meritorij quid est. Meritum duplex: de congruo, de condigno. An aliquis potest alteri mereri primâ gratiam: aut beatitudinem: aut augmentum gratiæ: de obice gratiæ. Vtrum potest quis scire sibi inesse gratiam: disposicio proxima ad gratiam, dist. 27. li. 2.

Sine gratia gratum faciente nullus meretri potest dist. 19. li. 2.

¶ Miraculum.

Cui conuenit facere miraculum. Miraculum quid est. Quotuplex. &c. distin. 8. q. 2. li. 2.

¶ Miseria.

Miseria culpa, & penæ, dist. 4. li. 2.

¶ Mixtio.

Mixtio quid est: quomodo differt a generatione: de forma mixti, & corporeitatis, dist. 15. li. 2.

Mixta quomodo dicuntur produci ex diversis elementis, dist. 15. li. 2.

¶ Monachus.

Monachus: quære in monasterium.

¶ Monasterium.

Monasterium an tenetur ex facto monachi, dist. 15. q. 8. lib. 4.

¶ Moneta:

Moneta: quære in numisma.

¶ Motus.

An oportet mouens esse cu moto, distin. 37. li. 1. Item dist. 3. q. 2. li. 2.

Motus primi quomodo excusat a peccato, dist. 2. 3. q. 1. li. 3.

De quidditate motus recitantur opiniones contrariae. Et responderetur secundum Ockam dist. 2. q. 1. li. 2. quod non distinguitur a mobili: pro quo supponit motus. ibidem.

Mutari quid est, dist. 2. q. 3. li. 2.

Quomodo nihil mouetur a se per se, & primum, dist. 14. li. 2.

De motu cœli, vide cœlum, distinc. 14. lib. 2.

N A T V R A.

Natura quid est. Natura humana quid est, dist. 5. li. 3.

¶ Necesitas.

Necessitas est multiplex, dist. 16. li. 3.

¶ Negotiari.

Negotiari, quære in mercantia:

¶ Notitia.

Notitia, quære in cognitio.

¶ Notorium.

Notorium quid dicitur, & manifestum, dist. 9. q. 2. li. 4.

An notorius forniciarius sit vitandus ante denunciationem, dist. 12. q. 2. li. 4.

INDEX GENERALIS

¶ Numerus.

Nomina numeralia in diuinis quid dicunt: an sit ibi verè numerus. Et quid est numerus numerans, & numeratus: essentialis, accidentalis, mathematicus, &c. dist. 24. li. 1.

¶ Numisma. Moneta.

Numisma quare inuentum: de eius conditionibus. De moneta quis habet eam cedere. De eius falsificatione, mutatio ne, dispensatione fraudulenta, translatione ad terram aliam, referuatione, & conflatione propter lucrum, distin. 15. q. 9. li. 4.

Quando princeps potest mutare monem tam: & cuius consensus ad hoc requiri tur. ibidem. &c.

O B I E C T U M .

Aliquid esse obiectum adequatum poten tie, intelligitur multipliciter. Et quomo do ens est obiectum adequatum in tellectus nostri. Et quomo do potest prædicari de qualibet re mundi, dist. 3. q. 8. li. 1.

Obiectum adequatum quid est, dist. 26. lib. 3.

Et quomo do differunt obiectum principale, & obiectum adequatum ibidem.

Obiectum quid est, dist. 33. li. 3.

Obiectum voluntatis an sit ens, sive ho num, dist. 6. & 43. li. 2.

¶ Odium.

Odium dei an sit possibile creature, dist. 6. & 43. lib. 2.

¶ Officium Electio.

Vtrum peccet, qui minus idoneum praeficit ad officium aliquod dimisso meliore: quis dicitur melior alio. De per sonarum comparatione: quis: cui sit præfendus, dist. 15. q. 7. li. 4.

P A R A D I S U S .

Paradisus an sit locus corporalis a deo formatus: ubi situatur. Ad quid posuit deus hominem in paradisum, quæ pro duxit extra. &c. distin. 17. q. 2. lib. 2.

¶ Pars proportionalis.

De partibus proportionalibus si sint infinite: si detur ultima de mobili sic mo tor: an perueniet ad terminum, dist. i. q. 2. li. 2.

De partibus proportionalibus continuu mulcipliciter arguitur.

Et soluuntur rationes ibidem.

¶ Participare.

Participantes cum furibus, aut raptoribus qui sunt, dist. 15. q. 3. lib. 4.

De participantibus cum excommunicatis, plura vide, dist. 18. q. 2. & 3. li. 4.

¶ Passio,

An passio distinguatur a suo subiecto. Passionis multiplex acceptio. Quæ passio distinguatur, vel non distinguatur a suo subiecto. An omnis passio sit demonstrabilis de suo subiecto: q. 3. & 4. prologi.

Passio in anima quid est: qui actus dicuntur passiones: de subiecto passionum: quomo do inclinant voluntatem, dist. 23. q. 1. li. 3. Item de passionum subiecto, & obiecto: vide dist. 26. li. 3. Item de eorundem distincti onibus, ibidem.

¶ Peccatum. Penitentia.

Peccatum aliquod dicitur irremissibile: quare, & quotupliciter.

Peccatum primi angelii quale fuit, distin. 6. li. 2. Item dist. 43. eiusdem.

Divisio vitorum capitalium per septenarium: an sufficiens: cur dicuntur capitalia, dist. 6. li. 2.

De peccato angelorum vide in angelus, dist. 6. li. 2.

An omne peccatum hominis oriatur ex tentatione, dist. 21. li. 2.

Vtrum peccatum Ade fuit grauissimum omnium peccatorum. Quale fuit peccatum primi hominis. De differentia peccati Ade, & Euæ. De inchoatione progressu, & consummatione eorumdem, dist. 22. q. 1. li. 2.

Peccati grauitas vnde attenditur, dist. 22. q. 1. & 2. li. 2. Item dist. 35. eiusdem.

Differentia peccati mortalis, & venialis: & an veniale repugnet rectitudini. De dupli genere peccati venialis, distin. 22. q. 1 li. 2.

SUPER I I I . L I B . S E N T E N T I A R V M .

De peccato ex ignorantia, infirmitate, vel electione, dist. 32. q. 2. li. 2.

Ignorantia quomodo excusat a peccato: & que ignorantia, ac quantum, dist. 32. q. 2. li. 2.

Peccatum excusat a toto, a tanto, dist. 22. q. 2. li. 2.

An ignorantia committetur quodlibet peccatum: & si omnis malus ignorat: & quomodo. An ignorantia plus excusat, quam infirmitas, dist. 22. q. 2. li. 2.

Quis contemptus aggrauat peccatum, dist. 22. q. 2. li. 2.

Vtrum peccatum mortale potest esse in portione inferiori sine superiori, dist. 24. li. 2.

Peccatum originale quid est. Vnde contrahitur ab homine. Et a quibus. An aliquis potest preferuari ab eo, dist. 30. q. 2. li. 2. Et dist. 31. eiusdem. Item dist. 32. eiusdem.

Peccatum originale quomodo tollitur per baptismum: & quomodo differenter respectu peccati actualis: quomo do peccatum originale (licet a baptizatis) transfunditur in posteros, dist. 32. li. 2.

Peccatum quomodo dicitur transire in problem. dist. 33. li. 2.

Quæ est pena parvolorum pro originali peccato. An damnati pro originali habent cognitionem beatitudinis. An do lorem, vel tristitiam. An originales fit maius in uno, quam alio dist. 33. li. 2.

Vtrum malum habet causam deficientem, vel efficientem.

Vtrum malum sit a bono, & in bono ut habitus, vel priuatio, dist. 34. li. 2.

Peccati diffinitio multiplex: an sit entitas positiva, vel tantum priuatio boni.

Quomodo dicitur carentia rectitudinis, dist. 35. li. 2.

Si peccatum dicitur corruptio, cuius est corruptio: an voluntatis, an gratia, an alius in existentis &c. dist. 35. li. 2.

Vtrum auctor a deo sit essentialius in peccato, quam conuersio, ad bonum comutabile, dist. 35. li. 2.

Per quid distinguuntur peccata, dist. 35. li. 2. Et quo vulnerant naturam. ibidem.

An in omni peccato sit auctor a deo.

An actualis, vel virtualis, dist. 35. li. 2.

Vtrum omne peccatum sit alicuius peccati pena, dist. 36. li. 2.

Pena multipliciter accipitur: quomodo ordinat culpam: quomodo omne peccatum est pena: quomodo primum peccatum est causa posteriorum: quomo do peccatum ordinat peccatum, dist. 36. li. 2.

Vtrum omnis pena presupponat culpam. Et quomodo quicquid patimur, ex merito peccati patimur, dist. 36. li. 2.

Vtrum deus sit causa efficiens culpæ quam ad substratum. Pulchritudinem determinatur hæc quaestio. Et an deus peccat. An facit peccatum. Et quomodo deus auctore nemo sit deterior, distin. 37. li. 2.

Vtrum omne peccatum sive veniale, sive mortale sit voluntarium, dist. 41. li. 2.

De peccato omissionis. An sit quid positivum. Et an potest esse sine peccato commissionis. Item quando quis dicitur omittere dupliciter, dist. 41. li. 2.

Vtrum omne peccatum ex malitia sit in spiritum sanctum, dist. 43. li. 2.

Potest in spiritu sancto quid est. Quotupliciter accipitur. Quæ requiruntur ad ipsum. Quot sunt peccata in spiritum sanctum, dist. 43. li. 2. Quare sic dicitur. ibidem.

Peccatum aliquod vnde dicitur grauissimum, dist. 43. li. 2.

Odium dei an sit possibile creature, dist. 43. libri secundi. Item distin. 6. eiusdem.

Peccatum ex malitia dupliciter accipi tur: quomodo differunt peccatum ex malitia, infirmitate, & ignorantia.

Quare sic nominantur, distin. 43. li. 2.

Vtrum de aliquo potest sciri, quod peccat in spiritum sanctum, distin. 43. li. 2.

Peccata in spiritum sanctum vnde procedunt: ex malitia, vel ignorantia, dist. 43. li. 2. Finalis impenitentia, & obstinatio quomodo differunt, dist. 43. li. 2.

Peccandi potentia quid est. A quo est.

Cur deus dicitur omnipotens: posse peccare an sit bonum ex libertate, distin. 43. li. 2.

INDEX GENERALIS

An sufficit ad peccatum aliquid esse solū virtualiter cognitum, dist. 4. q. 1. li. 2.
Aliquis dicitur esse in peccato mortali tripliciter, dist. 9. q. 2. li. 4.
Aliquid peccatum dicitur esse grauius alio multipliciter, dist. 13. q. 2. li. 4.
An peccatum potest deleri post baptismum sine penitentia, dist. 14. q. 1. li. 4.
Penitentia multipliciter accipitur, & diffinatur. Quomodo peccatum dicitur deleri, dist. 14. q. 1. li. 4. Item distin. 16. q. 1. eiusdem.
Actus penitentiae formati informes, & quomodo differunt, dist. 14. q. 1. li. 4.
Reatus macula offensa quid sunt, dist. 14. q. 1. li. 4.
An remissio peccati, & gratiae infusio sint plures mutationes, dist. 14. q. 1. li. 4.
Et an in mutationibus inter contraria prior sit expulsio viuis, quam introducio alterius, ibidem.
De ordine actuum ad remissionem peccati requisitorum, dist. 14. q. 1. li. 4.
An penitentia meretur infusionem gratiae. Et quomodo poena est voluntaria. De ordine actuum penitentiae, distin. 14. q. 1. li. 4.
An penitentia sit virtus moralis, vel theologia, dist. 14. q. 1. li. 4.
Penitentia quibus conuenit; unde originatur; ubi subiectatur; de gratia penitentiae, & aliorum sacramentorum, dist. 14. q. 1. li. 4.
An per penitentiae sacramentum delectatur mortale peccatum. De hoc diversa recitantur opiniones doctorum; de modo scilicet remissionis peccati, per sacramentum penitentiae, dist. 14. q. 2. li. 4. Latè examinatur illa materia ibidem: quomodo peccatum per sacramentum penitentiae delectatur cum multis alijs ad iustificationem peccatoris requiri. Diffinitio sacramenti penitentiae. De ministro eiusdem. De materia, & forma, dist. 14. q. 2. li. 4.
Penitentia quare dicitur secunda tabula post naufragium dist. 4. q. 1. li. 4. Item dist. 14. q. 3. li. 4. Item quare dicitur fundamentum. ibidem.
Diuersus est processus in actibus peniten-

tia in diuersimodè habituatis: de ordine actuum penitentiae, distin. 14. q. 2. lib. 4.
Penitentia an possit toties, quoties iterari: & lapsus a peccatis resurgere: cur penitentia iteratur, & non baptismus. De duratione penitentiae quando tenetur homo penitente: ad quantum gratiam resurgat peccator. An reportat cōmodum de peccato, cum resurgit, dist. 14. q. 3. li. 4. cum multis alijs.
Vtrum per penitentiam omnes virtutes morales restituuntur, dist. 14. q. 3. li. 4.
Penitentia solēns quae est: quis eius ritus, dist. 14. q. 3. li. 4.
De operibus mortificatis per culpam subsequentem quomodo reuiuscunt: sed non opera mortua, dist. 14. q. 3. li. 4.
An existens in pluribus mortalibus peccatis: de aliquibus tantum possit penitente sine alijs, dist. 15. q. 1. li. 4.
Vtrum inter partes penitentiae principalior sit contritio. Et quomodo contritio dicitur pars penitentiae. Differencia inter contritionem, & attritionem. Plura ibi, vide de contritione: & de penitentiae partibus, dist. 16. q. 1. li. 4.
Vtrum satisfactio operum penitium requiratur ad perfectam peccatorum remissionem, dist. 16. q. 2. li. 4.
Satisfactio multiplex acceptio, & descriptio: in quo consistit satisfactio pro peccatis, dist. 16. q. 2. li. 4.
Vtrum homo potest equivalenter satisfacere deo pro peccatis: & quomodo potest satisfacere pro peccato. De satisfactio iniungenda pro peccatis. An debeat præcisè correspondere peccato: an debet fieri in charitate: an debet imponi iunctio temporalis, dist. 16. q. 2. li. 4.
An pro mortali hic dimissio quoad culpam aliquis puniatur in inferno. distin. 16. q. 2. li. 4.
Vtrum, & quādō satis factio facta in mortali sit iteranda, dist. 16. q. 2. li. 4.
Peccatum quid est, dist. 12. li. 3.
An consuetudo, & frequenter actus faciant ad rationem peccati, distin. 39. lib. 3.

Item

SUPER IIII. LIB. SENTENTIARVM.

Item qualitas perfōrnx dist. 38. eiusdem.
Vtrū pro uno peccato potest fieri satisfactione sine alio, di. 16. quest. 2. lib. 4.
Vtrum viens potest latifacere provocante, dist. 16. quest. 2. lib. quart.
An flagella a deo illata sint satisfactoria dist. 16. quest. 2. lib. quart.
Verum opera extra charitatem facta redeunte gratia, dist. 16. quest. 2. lib. 4.
An opera extra charitatē facta aliquid mereantur, distin. 16. quest. 2. lib. 4.
An opus satisfactorium minus mereatur in gloria; quam non satisfactoriū, di. 16. quest. 2. lib. quart.
An Eleemosina sit magis satisfactoria, quam ieiunium, & oratio. De ieiunio, & eleemosina: vide distin. 16. q. 3. & 4. lib. 4.
De penitentia peccatorum venialium si sit necessaria ad salutem. Et per quid veniale peccatum delegur opinione duarum. Vtrum unum veniale potest dimitti sine alio veniali. Item vtrum sine mortali. Veniale peccatum multiplex est. Et quādō frequētia venialium non facit ipsum esse mortale, dist. 16. q. 5. li. 4.
De confessione parte penitentiae, & potestate clauis.
Vtrum peccatorum confessio sit ad salutem necessaria. Confessionis multiplex acceptio. Eius institutio, obligatio. Vbi, & quid a deo instituta. Qui tenentur ad eam. Quae sunt confitenda. Cum quibus circumstantijs. Quae excusat a confessione. Quid de iuncto. Quando confitendum. Aut confessio iteranda. De remissione ad superiore rem, &c. Item de effectu confessionis. De peccatis oblitis quando, & qualiter sunt confitenda. De facte accedente ad confessionem, &c. di. 17. q. 1. li. 4.
An papa tenetur confiteri. An facte confitens non contritus satisfaciat praceptio ecclesie, dist. 17. q. 1. li. 4.
Si quis oblitus est emendare iuncte et tenetur ad iterationem confessionis, dist. 17. q. 1. li. 4.
Vtrum quilibet obnoxius peccato mortali tenetur confiteri proprio sacerdoti.
Quando potest relinquiri sacerdos pro prius sine licentia eiusdem, dist. 18. q. 2. li. 4.
Vtrum habentes confessionale de confitendo sacerdoti idoneo possunt confite ri sacerdoti non curato, di. 17. q. 2. li. 4.
An confessio potest fieri laico, dist. 17. q. 2. li. 4.
An sacerdotes possunt se mutuò absoluere sine licentia speciali, di. 17. q. 2. li. 4.
An potest clauis se extender ad remissionem reatus, & culpe, di. 18. q. 1. li. 4. Plura ibi vide de potestate clauis ecclesie, & errore eorundem.
An potens tenetur implere penitentiam si bi iunctam.
An tenetur eam acceptare a sacerdote, dist. 18. q. 1. li. 4.
Quo soluit sacerdos euangelicus peccatorem, dist. 18. q. 1. li. 4.
Vtrum absolutionis iteratio super eisdem peccatis aliquid conferat ex vi clavis, dist. 18. q. 1. li. 4.
Vtrum virtute clavium ecclesie homo potest hominem excommunicare. Materia de excommunicatione, latè, & amplè tractatur per duas quæstiones cum multorum dubiorum solutione, distin. 18. q. 2. & 3. li. 4.
Vtrum cuiilibet, & soli sacerdoti euangelico conferantur claves in susceptione sacerdotij, dist. 19. li. 4.
Vtrum penitentia peccatori necessaria protendatur usq; ad terminum vitæ in hac via. De penitentia sera, & quæ differtur usq; ad terminum vitæ huius. Quādō periculosum est penitentia deferre ad extremum propter multas quæ vix tunc potest haberi vera penitentia. An sic differentes penitentiae peccent mortaliter. Quare iniungitur homini penitentia. Et an impleta penitentia, quæ iuncta est a sacerdote, homo sit ab omni alia imunit, di. 20. li. 4.
De sigillo confessionis. Quae peccata cadunt sub sigillo confessionis. Ad quorum cœlationem teneat tam confessor, quam confitens. Quid de confessore producito in testem: & similia, dist. 21. li. 4.
Vtrum confitens potest dare licentiam

INDEX GENERALIS

confessori ad reuelandum confessio,
distin. 21. li. 4.
Effectus generalis confessionis, dist. 21. li. 4.
An reuelans dictum aliquod, quod sibi
innovuit sub sigillo confessionis extra
confessionem; si fractor sigilli confes-
sionis, distin. 21. li. 4.
Vtrum peccata dimissa redeant in reci-
duante. Et quomodo peccatum dicitur
redire. An ingratitudo aggrauat
peccatum recidivam. Quare non rede-
unt peccata ad poenam; sicut merita
mortificata reuulsunt ad gloriam,
distin. 22. li. 4.
De peccato indignè fumentum Eucha-
ristiam: Vide in Eucharistia.
Pénitentia, quære in peccatum.
Perfectio.
Perfectio simpliciter dupliciter accipi-
tur, distin. 2. q. 2. li. 1.
An in deo sit perfectio. Ibidem. Item,
distin. 7. q. 3. li. 3.
Perfectiones creaturarum quomodo con-
tinentur in deo; exemplariter, eminen-
ter. &c. distin. 36. li. 1.
Perfectio creature an distinguitur a crea-
tura; & si ex eterno distinguitur a deo,
distin. 36. li. 1.
Perfectio quid est, distin. 1. q. 1. li. 4.
Perfectio infinita duplex est, distin. 1. q.
3. li. 2.
Personæ.
Persona quid est, distin. 23. li. 1. Item,
distin. 5. li. 3. Item, distin. 3. q. 1. li. 2.
Et quomodo differunt individuum,
suppositum, persona. Ibidem. Item, dist.
1. q. 1. li. 3.
Anima separata non est persona, distin.
5. li. 3.
Persona quid significat primò. An si cō-
mune, vel vniuersale ad personā crea-
tam, & increatam. An dicitur relati-
vē, vel secundum substantiam, distin. 5.
li. 1. Et quid est dici secundum substan-
tiā, vel relatiū. Ibidem.
Aliquid dicitur personari dupliciter, dist.
1. q. 1. li. 3.
Positivē, vel priuatiū. Et quid est perso-
nari. &c.

Plenitudo.
Plenitudo multiplex. Alia quoque fuit
in Christo: virgine Maria: Stephano,
13. li. 3. Item, distin. 2. q. 2. li. 2.
De replectione celi empyrei per angelos.
Potentia.
Quomodo ad peccatum est potētia, dist.
1. q. 3. li. 2.
Nomen potentia sumitur dupliciter: sic
ens in potentia: ens in actu. di. 12. li. 2.
Praxis.
Praxis, quære in notitia.
Præcepta decalogi.
Præcepta decalogi, quære in decalogus.
Prædicamentum.
An deus sit in predicamento. Plura cir-
ca hoc tangit doctor de materia præ-
dicamentorum: tangens ferè totā ma-
teriam vniuersalium: generis scilicet
speciei, differentiæ, &c. per totam dist.
8. li. 1.
An simpliciter simplex in genere, distin.
8. q. 2. li. 1.
Quomodo conceditur eandem rem po-
ni in diuersis prædicamentis, distin. 16.
libri secundi.
Prædicatum: subiectum.
Quomodo, & ad quem sensum res subij-
citur, & prædicatur, q. 1. prologi. Cu-
ius est subiecti, vel prædicari pulchrè ex-
pliatur: ibidem.
Subiectum primum quid est, q. 2. & 4. pro-
logi. Quid est de ratione primi subie-
cti, q. 9. prologi.
Nomina, & verba dicibilia de deo sunt
multiplicia. Item prædicatio in diuinis
duplex est. Vbi ponuntur regulæ plu-
res de prædicatione nominum in diui-
nis, dist. 4. q. 1. li. 1.
Prædicabilium de aliquo: quæda m me-
diatè: quædam immediate solum dicun-
tur, dist. 4. q. 1. li. 1.
De quibus potest verè dici plures, vel plu-
ra simpliciter, vel cum determinatio-
ne cathegorematica in diuinis, distin.
27. q. 1. li. 1.
Nomine suppositi quomodo prædicantur
in diuinis, dist. 4. & 5. li. 3.
Vtrum homo prædicatur de deo, & cæ-
ris hominibus, dist. 7. li. 3.

SUPER IIII. LIB. SENTENTIARVM.

Prædicari vnuocè dupliciter accipitur,
distin. 7. li. 3.
Connotare accidentaliter quid est, dist.
7. li. 3.
Prædicatio accidentalis quid est. Et quid
est accidentaliter prædicari, dist. 7. li. 3.
Deus est homo; an sit prædicario essen-
tialis, vel per accidens, distin. 7. li. 3.
An hō sit species specialissima, dist. 7. li. 3.
Deus, & homo an sint termini disparati,
distin. 7. li. 3.
Præscriptio.
Præscriptio quid est: de eius tempore;
quid ad eam requiritur. Quomodo sit
præscriptio. Et similia hanc materiam
concernentia, distin. 15. q. 14. li. 4.
Præstatio.
Præstationum nomina, quæ a subditis
exiguntur, distin. 15. q. 5. li. 4.
Præstigium.
Differunt præstigium, & delusio. Quomo-
do dæmon deludit hominem, distin. 8.
q. 2. li. 2.
Primitas.
Primitas est multiplex. Et aliquid esse
subiectum primum multipliciter intel-
ligitur, distin. 3. q. 1. li. 1. Item dist. 35.
q. 3. eiusdem. Item distin. 1. q. 2. li. 2.
Propositio.
Propositio per se nota quid est, q. 1. pro-
logi. Item distin. 3. q. 4. li. 1.
Propositio scibilis, demonstrabilis quid
est: quotuplex: quid ad eam requiritur,
& quot. q. 2. prologi.
Propositio per se primo modo quid est:
quomodo differunt, q. 6. prologi.
Propositio est multiplex, realis, vocalis.
&c distin. 2. q. 4. li. 1.
Propositiones multæ exponuntur, dist. 2.
q. 4. li. 1. & q. 3. ibidem. &c.
Calidum per le calcificat: album per ac-
cidens calefacit; quomodo conceduntur.
Et quod per se, & per se accidentis
quandoq; dicunt conditionem propo-
sitionis, & non rei, dist. 2. q. 10. li. 1.
Deo est: an sit per se nota, dist. 3. q. 4. li. 1.
Deus generat deum, an sit concedenda.
Item de suppositione multiplici mul-
torum nominum in diuinis respectu
diuersorum prædicatorum, dist. 4. q. 1. li. 1.
An hō sit vera. Maria est mater deitatis.
Deitas est genita, dist. 4. li. 3.
Natura diuina est homo; an sit cōcedēda.

De propositionibus, quæ conceduntur per communicationem idiomatum: vide distin. 7. li. 3.

Ad veritatem propositionis affirmatiæ quid requiritur, distin. 7. li. 3.

Christus incepit esse ille homo: homo factus est deus: quomodo conceditur, distin. 7. lib. 3.

Essentia diuina est incarnata: an sit concedenda, & qualiter. Item natura diuina est nata, distin. 4. 5. 6. & 7. li. 3.

Quomodo intelligitur illa communis propositiones considerata sic, vel sic, est a vel b. & c. distin. 9. li. 3.

Christus secundum hominem prædestinatus est esse filius dei. Item Christus secundum homo, est persona: an sit concedenda, distin. 19. li. 3.

Christus secundum humanitatem est creatura: Christus est creatura: an sit concedenda, distin. 1. li. 3.

Quomodo propositione de præterito vera est necessaria: falsa vero impossibilis, distin. 1. q. 3. lib. 2.

Materia habet priuationem annexam quomodo conceditur, dist. 12. q. 2. li. 2.

PROPRIETAS.

Proprietas accipitur multipliciter, dist. 18. & 13. lib. 1.

¶ Proximus.

Proximus quis est, distin. 18. li. 3.

¶ Prudentia.

Prudentia, & moralis philosophia quomodo differunt: prudentiae multiplex acceptio, q. 11. prologi.

Actus prudentiae quid est, & similia, dist. 23. q. 1. li. 3.

Prudentia quomodo, & qualiter regulat ipsum: & quid est actum regulare, dist. 23. q. 1. lib. 3.

Prudentiae quadruplex acceptio: & a philosophia morali distinctio, dist. 36. li. 3.

De prudentia, vide latius in virtus.

QUANTITAS.

An qualitas sit accidentis inherentis rei quam, distin. 12. q. 1. li. 4.

RATIO SEMINALIS.

Ratio seminalis, quære in semen.

¶ Ratio recta.

Ratio recta, quære in virtus.

¶ Rapina.

Rapina, quære in furium.

¶ Rectitudo actus.

Rectitudo actus, quære in actus.

¶ Redditus.

De emptione reddituum, distin. 15. q. 12.

lib. 4.

¶ Referre.

Vide actus, Referre aliquid in finem debitum contingit multipliciter, dist. 1. q. 1. li. 1. Similiter non referre contingit tripliciter. ibidem.

Quomodo infideles possint referre actus suos in finem debitum, ibidem. Item dist. 41. li. 2.

Aliquid referri ad aliud multipliciter potest intelligi: & quomodo deus referatur ad creaturam, distin. 35. q. 4. li. 1.

Item dist. 41. li. 2.

¶ Relatio: respectus.

Relatio quid est, distin. 30. q. 1. li. 1. Item dist. 1. q. 1. li. 2.

An per rationem naturalem potest probari sex principia importare respectus extrinsecus aduenientes ab omnibus absolutis distinctos Quid de hoc senserit pfs. Et respondetur negatiuè: ¶ ostenditur de unitate formæ cum materia: siue vitalis: siue non vitalis: de unione partium cum toto: accidentis cum subiecto: humanitatis cum verbo: recitantur ad hoc, & concordantur opiniones doctorum, dist. 30. quæstionibus multis li. 1.

Relatio realis, & rationis quomodo differunt: plura vide ibi de relationibus, quid sit relatio realis, vel rationis, dist. 30. q. 1. li. 1. Item dist. 1. q. 1. li. 1.

De identitate, similitudine, & equalitate in diuinis: quid dicant pro re: an sint relationes reales, vel rationis, dist. 31. li. 1.

An relatio, & relativum supponunt proportionis, vel rebus, dist. 31. li. 1.

Identitas numeralis, an sit relatio rea-

lis ex

lis ex natura rei, dist. 21. li. 1.

De relatione rationis plura, vide distin.

35. q. 4 li. 1.

Relatio quomodo est principium agenti: quomodo ad eam est mutatio, & quo fundat relationem, dist. 6. q. 2. li. 4.

Relatio realis quid: & de filiatione in Christo temporali, & æterna: an sint relations realiter distinctæ, di 8. li. 3.

Relationem non distinguiri ab absolutis non est contra primum principium: nec includit contradictionem, dist. 1. q. 1. li. 2.

De quidditate relationum, siue respectuum opiniones tres, dist. 1. q. 1. li. 2.

Differunt relatio extrinseca, & intrinseca: realis, & rationis, dist. 1. q. 1. li. 2.

¶ Reliquæ.

Reliquæ Sanctorum quare honorantur: & an olim fuerint partes Sanctorum, dist. 16. li. 2.

¶ Repræsentare.

Differunt repræsentare, & significare, dist. 1. q. 1. li. 4.

¶ Respectus

Respectus: quære in relatio.

¶ Restitutio.

Vtrum restituere sic aliquid poenitentia, per quæ peccatum dimittitur.

Restitutio quid est: Si est de necessitate salutis: quando restituendum est, & cuius de mera, quæ conceditur in restitutio ne: qui tenentur ad restitucionem: per quem fieri debet: quæ sunt restituen da, dist. 15. q. 2. li. 4.

De adulterio, quæ genuit ab adultero: de artifice paupere, an, & quando tenetur restituere instrumenta artis suæ: & similia multa, dist. 15. q. 2. li. 4.

Qui sunt ceteris pferendi in restituzione.

De vagis restitucionibus cui fieri debent: &c. dist. 15. q. 2. li. 4.

Vtrum omnes fures, & raptore, eorumque participes teneantur ad restitucionem omnium rerum ablatarum a suis domini: quæstio hæc late explicatur: de vxoribus: filiis familiæ: familia, & mulieris similibus, dist. 15. q. 3. li. 4.

Item de participantibus cum furibus, & raptoribus: de scienter comedentibus,

aut ementibus aliena: de lignis ex al luione, de rebus inventis: de aufragio, incendio, &c. ibidem.

Vtrum auferens suum, vel quod sibi debetur: tenetur ad restitucionem, distin. 15. q. 3. li. 4.

De restitutione ablatorum in bello plura habentur, & latè multum, dist. 15. q. 4. li. 4. Ibi de incéntibus ecclesiæ: commodantibus instrumentum bellis equos, & homines, & cetera multa.

Vtrum habentes temporale dominium in subditos tencantur omnia restituere, in quibus subditos ag grauantes: puta per canes, feras, expensas: prohibendo captiones ferarum, piscium. &c. dist. 15. q. 5. li. 4.

Fraudantes pedagia si tenentur ad restituacionem, dist. 15. q. 5. li. 4.

Vtrum ministri iustitia exacta a partib' propter actus judiciales tenentur restituere: & iusticiam partibus gratis ministrare, dist. 15. q. 6. li. 4: ibi de extorquentibus contra iusticiam. Item de criminis concussionis. De restitutio ne actoris, aduocati, testis &c. Itē de condentibus leges iniquas ibidem latè descendit hac quæstio de personis judicialibus.

Vtrum præficienes ad officia, dignitates vel beneficia personas insufficienes tenentur damna recompensare, distin. 15. q. 7. li. 4. latè explicatur hæc quæstio.

Vtrum beneficiati in ecclesia negligentes onera eis imposta, teneantur sub leuata restituere, dist. 15. q. 8. li. 4.

An clericus tenetur restituere fructus in mortali recepto: an habens patrimoniū sufficiens possit habere beneficium, dist. 15. q. 8. li. 4.

Vtrum falsarius acquirens aliquid per dolum falsitatis tenetur ad restitucionem acquisiti damnificatis: ibi de falsitate numismatis monetæ. Item de falsitate vocis, operis, facti, sermonis, dist. 15. q. 9. li. 4.

Item de validis mendicantibus, si tenentur restituere. Item de quæstori bus falla prædicantibus. &c. Item

* * *

de hypocritis; de simulatoribus; & sic de alijs. ibidem.

Vtrum eligens ad partem denarios meliores, ac conflari faciens prope r. lumen, tenetur ad restitucionem. distin. 15. q. 9. li. 4.

Vtrum fraudans proximum in negotio; mercantibus, vel labore tenetur fraudeo dama restituere. Latè tractatur hæc quæstio cum multorum dubiorum solutione concernentium materiam emptionis, venditionis, locationis. &c. dist. 15. q. 10. li. 4.

De restitutione depositi. distin. 15. q. 10. lib. 4.

Vtrum possidens aliqua per usuram acquisitionem tenetur ad restitucionem; hæc materia de usuris multum latè determinatur cum multorum dubiorum particularium solutione, dist. 15. q. 11. per totum.

Vtrum habentes census, vel redditus annuos, vel temporales, aut vitalia; tenentur ad restitucionem; hujusmodi videntibus, seu donantibus: de contractu reddituum, & cenuum latè habetur, dist. 15. q. 12. li. 4. ibi de vitalijs precarijs. &c.

Vtrum acquisitum per turpe lucrum sit restituendum. Ibi de ludo alearum: si acquisitum in eo sit restituendum. Item de ludo seacorum, quibus liceat de vadientibus, an sic lucratum sit restituendum: columbarijs, dist. 15. q. 13. li. 4.

Vtrum titulo prescriptionis acquista sint in foro conscientia restituenda, distin. 15. q. 14. li. 4.

Vtrum tenetur restituere rem pereunte,

qui fuit in mora restituendi: quid de eo, qui facit fugere debitorem, dist. 15.

q. 14. li. 4.

Vtrum damificans proximum in bonis corporis tenetur ad restitucionem; ibi de homicidijs: de medicis negligentibus infirmos, distin. 15. quæst. 15. li. 4. quomodo tenetur ad restitucionem, & quibus.

Vtrum nutrientes animalia, per quæ certi damificantur, teneantur ad restitucionem damni illati, distin. 15. q. 15.

li. 4. ibi de columbarijs.

Vtrum damificans alium in fama, teneatur restituere dama hac occasione ilata, dist. 15. q. 16. li. 4. Ibi quomodo se habebit: & respondebit, cui imponitur crimen verum in publico: quod occultum est; latè habetur de restituzione fame. ibidem.

Vtrum damificans proximum in bonis spiritualibus teneat ad restitucionem damnificationis: quomodo anima damnificatur in spiritualibus, quomodo potest fieri restitutio: ibi de sedentibus virginibus: de insidiantibus pudicitiae mulieris: de impedientibus ab ingressu religionis: de inducētibus ad peccatum: de damnificatione per malum consilium. &c. dist. 15. q. 16. li. 4.

SACRAMENTVM.

In Sacramento nouæ legis sunt causæ effectiæ gracie: an in eis sit ponenda virtus spiritualis, dist. 1. q. 1. li. 4.

Sacramentum quid est: sacramenti multiplex acceptio, & dissimilitudo: quid est de ratione sacramenti, dist. 1. q. 1. li. 4.

Sacramento effectus quis est, dist. 1. q. 1. li. 4.

Congruentia institutionis sacramentorum pro reparatione hominis lapsi: pro quolibet tempore post lapsum non ante, dist. 1. q. 2. li. 4.

Sacramento intuitu, ut sunt signa: & ut signa efficacia quid est: quomodo differunt, dist. 1. q. 2. li. 4.

Sacramentorum efficacia unde surgit, dist. 1. q. 2. li. 4.

Quæ est sacramentorum efficacia in cau-

ndo, dist. 2. q. 1. li. 4.

De sacramentorum partibus integralibus quæ sunt, dist. 1. q. 2. li. 4.

An sacramenta vete. le. (& quæ) contulerunt gratiam gratum facientem ex opere operato, dist. 1. q. 3. li. 4.

Sacramentum veteris legis, & aquæ expiationis, quæ fuit effectus, dist. 1. q. 3. li. 4.

Sacramento legis naturæ, quæ, & quot

fuerunt, dist. 1. q. 3. li. 4.

De necessitate sacramenti circumcisio-

nis, & eius institutione pariter, & effe-

De quo potest haberi scientia, q. 7. prologi. Scientia practica, & speculativa quid est: quomodo differunt: quomodo notificantur: de fine eorumdem: & quomodo accipitur scientia: cur sic dividetur in practicam, & speculativam, q. 11. & 12. prologi.

Scientia realis. & de rebus quid est, distin. 2. q. 4. li. 1.

Scientia dei, quære in deus, dist. 35. per totam dist. li. 1.

De futurorum contingentium scientia dei: vide latè, dist. 38. li. 1.

Scintilla rationis, quære in anima.

Semen, ratio seminalis quomodo differunt dist. 18. li. 2. De vtroq; latè habetur ibidem: & ad quid ponitur semen.

Item de processu qui sit in generazione. ibidem.

Signum efficax.

Signum efficax quid est, dist. 1. q. 1. li. 4.

Significare, quæ in impositione significare.

Syllogismus.

An forma syllogistica tenet in diuinis si- cut, & in creaturis, dist. 5. q. 1. li. 1.

Simplex.

Simpliciter simplex quid est, dist. 8. q. 2. li. 1.

Quomodo aliter, & aliter deus est sim- plex, & angelus: & unde simplicitas conuenit alisci rei, q. 7. ibidem.

Simonia.

Simonia an sit species heresis: & maxi- mum peccatum, dist. 13. q. 2. li. 4. vide in hereticus.

Synteresis.

Synteresis quid est: qui sunt eius effectus: in quo subiectatur, an potest extingui- vel impediiri, dist. 39. li. 2.

Synonyma.

Synonyma accipiuntur multipliciter, dist. 2. q. 3. li. 4.

Verbum, & filius, an sint nomina syn- onyma, dist. 17. q. 3. li. 1.

Synonyma quæ sunt, dist. 3. lib. 4.

Species.

Opinio de ponendo species, vel non ponendo species tam in sensu, quam in intelle-

Et cum responionibus ad rationes, auctoritates, & multas apparet ex peritias latè tractatur, dist. 3. q. 2. li. 2.

Speculatio.

Speculatio, quære in notitia.

Spes.

An sit virtus theologica distincta a fide, & charitate. Fidei duplex acceptio: affectus spei; diffinio spei; obiectum spei: an sit tantum una spes respectu omnium sperandorum: actus spei quomodo est meritorius: subiectum spei quod est, & similia, dist. 26. li. 3.

As fides, & spes sunt veræ virtutes, & perfectæ, di. 36. li. 3. Alia vide in virtut. &c.

Spiritus Sanctus.

Spiritus Sancti processio, datio, spiratio, missio, illapsus. &c. vide in deus.

Status.

Status incipientium, proficiens, perfectorum, quomodo differunt, distin. 29. lib. 3.

Status innocentiae.

Vtrum in statu innocentiae fuissent tantum electi geniti: & hi in gratia confirmatione fuissent æqualis numerus virorum, & mulierum: an sexuum commixtio: & qualis: an corporis integritas cum partu sine dolore, dist. 23. li. 2. Item si fuissent geniti reprobri, & malit. ibidem.

Vtrum homo in statu innocentiae habuit gratiam gratum facientem: ad quidlibet data fuit, cum erat peccatus, dist. 29. li. 2. Quas virtutes tunc habuit, ibidem.

Subiectum.

Subiectum, quære in predicatum.

Subiectum scientiae.

Subiectum theologiae quid est: subiectum scientiae: subiectum attributionis quid est: differentia subiecti, & obiecti scientiae: quomodo scientia habet subiectum: quomodo subiectum continet passionem, q. 9. prologi.

Ibidem subiectum prædicationis, & intentionis quo: differunt. &c.

Scientia aggregatiæ an habet unum subiectum, vel non: non quod, q. 9. prologi.

Successum.

Res successiva quid est: & quid dicitur successum, dist. 2. q. 1. li. 2.

Succubus: incubus.

Quid tenendum de succubis, & incubis, dist. 8. q. 1. li. 2.

Superbia.

Superbiae species quatuor, dist. 6. li. 2. cum notificatione singularum: & quod superbia multipliciter accipitur, ibidem.

An superbia possit separari ab inuidia, dist. 12. li. 2.

Superbia quid est, dist. 22. q. 1. li. 2.

Suppositum.

Suppositum, quære in persona.

Suppositio.

Suppositio terminorum in diuinis est multiplex: & q. termini diuersimodè supponunt, dist. 12. q. 1. li. 1. pro quo certe ponunt regulæ. Item dist. 4. li. 1.

Item dist. 32. q. 1. eiusdem: de hoc vide latius in prædicatum.

Suspicio.

Suspicio triplex, dist. 9. q. 2. li. 4.

THEOLOGIA.

Theologia quid est: de quibus: de eius subiecto.

Si unum, vel plura: si habitus theologiae si unus numero: in capitulo.

Theologiae multiplex acceptio q. 8. & 9. prologi.

Theologia infusa, & acquisita: q. 8. prologi.

Vtrum theologia viatorum sit scientia: theologia quid est: theologia quid acquirunt suo studio: an fidem opinionem, vel scientiam, q. 7. prologi.

Theologia an sit practica, vel speculativa. Ibi de habitu theologiae, q. 11. & 12. prologi.

Temperantia.

species temperantie quæ sunt, dist. 34. li. 3.

Tentatio.

An omne peccatum hominis oriatur ex tentatione. Tentatio multiplex acceptio: cuius est tentare: quis finis tentationis: & similia de tentatione, distin. 21. lib. 2.

Tempus.

De quidditate temporis: si distinguitur a motu: quæ res menlurant tempore: temporis multiplex acceptio, dist. 2. q. 1. li. 2.

Differencia inter eum, temporale, eternum.

Quid dicit æternitas, dist. 2. q. 1. lib. 2.

Telamentum.

Clericus an possit testari de bonis ecclesiæ, dist. 15. q. 8. li. 4.

Timor.

Timoris multiplex acceptio, distinctio, notificatio, timori differentia: si & quomodo contrariatur charitatem sit dominum spiritus sancti: quis timor bonus, vel malus: & initium sapientiae eius subiecto, dist. 35. li. 4.

Trifititia.

Trifititia, vide in dolor.

VERBUM M^Y.

Verbum accipitur multipliciter. Ad verbum mentale quid requiritur.

An omnis actualis cognitio sit verbum, dist. 17. q. 2. li. 1. Ibi quid est dicere: quid est loqui.

Verbum importare respectum ad creaturam quid est: quid est verbum, dist. 27. q. 3. li. 1.

Nomina verbum, filius quomodo differunt, dist. 27. q. 3. li. 3.

Veritas.

Veritas theologiae quid est: quot ad eius esse requiruntur conditiones, dist. 16. lib. 3.

An virtutes theologicae maneat in patria: sine imperfectione: an actus fidei, & spei possunt essentialiter perfici: an fides stet cum visione: quomodo fides, & spes sunt ex parte, non charitas, dist. 31. li. 3.

De virtutibus Cardinalibus ad quid ponantur: quæ sunt: de earum distinctione, subiectatione, principalitate: & quomodo in eis est assignare partes: an infundantur aliquæ, sicut aliquæ acquiruntur, dist. 33. li. 3.

Veritas multiplex, dist. 38. li. 3.

Vestigium: imago.

An in omni creatura sit vestigium, & imago trinitatis. Quid vestigium, & imago: quomodo convenienter, & differenter.

Quare sola rationalis creatura dicitur imago rei. In quo consistit ratio imaginis: & similia de tentatione, distin. 3. q. 9. & 10. lib. 1.

An ratio imaginis sit in p[ro]portione superiori, vel inferiori, dist. 24. li. 2.

De donis sp[iritu]is sancti, dist. 34. & 35. li. 3.

Viator.

Viator quid est, q. 1. prologi.

Violentum.

Violentum accipitur multipliciter, distin. 16. lib. 3.

Virtus.

Virtus quid est: que requiruntur ad actum virtuosum. Est virtuosum cui conuenit. An ad actum esse virtuosum, requirit recta ratio. Quomodo aliquis actus est virtuosus: denominatione extrinseca, vel intrinseca. De circumstan[ti]is actuum virtuosorum: an aliquis actus sit necessarium virtuosus, &c. dist. 33. q. 1. li. 3. Ibidem de multiplici virtutis acceptione. Item de virtutis corruptione, & generatione. Item de subiecto virtutis. Ibidem.

An virtus sit potentia, habitus, passio, vel actus, dist. 23. q. 1. li. 3.

An quælibet pars virtutis sit virtus: virtus generatur ex uno actu tantum. Ibidem.

Virtutis multiplex acceptio: diuisio, virtus moralis. Intellectua quid est, ibidem. Item quid est virtus. Ibidem. Quomodo charitas est forma virtutum. Ibidem.

Virtus theologica quid est: quot ad eius esse requiruntur conditiones, dist. 16. lib. 3.

An virtutes theologicae maneat in patria: sine imperfectione: an actus fidei, & spei possunt essentialiter perfici: an fides stet cum visione: quomodo fides, & spes sunt ex parte, non charitas, dist. 31. li. 3.

De virtutibus Cardinalibus ad quid ponantur: quæ sunt: de earum distinctione, subiectatione, principalitate: & quomodo in eis est assignare partes: an infundantur aliquæ, sicut aliquæ acquiruntur, dist. 33. li. 3.

Veritas multiplex, dist. 38. li. 3.

Vestigium: imago.

An in omni creatura sit vestigium, & imago trinitatis. Quid vestigium, & imago: quomodo convenienter, & differenter.

Quare sola rationalis creatura dicitur imago rei. In quo consistit ratio imaginis: & similia de tentatione, distin. 3. q. 9. & 10. lib. 1.

An ratio imaginis sit in p[ro]portione superiori, vel inferiori, dist. 24. li. 2.

De donis sp[iritu]is sancti, dist. 34. & 35. li. 3.

I N D E X G E N E R A L I S

De virtutum connexione; vide latissimè, dist. 39. lib. 3.
Virtutis moralis gradus quinq; distin. 36. lib. 3.
Virtus heroica quid est, dist. 36. li. 3.
Quomodo habens unam veram virtutē, dicitur habere omnes dist. 36. li. 3.
De virtutum, & virtiorum inter se repugnantia, & contrarietate, distinct. 36. lib. 3.
An sine charitate possit haberi vera, & perfecta virtus, dist. 36. li. 3.
De qualitate virtutum in eodem subiecto existentium, dist. 36. li. 3.

¶ Virginitas.

De virginitatis actu, & virtute, quid ad eum requiritur, dist. 36. li. 3.

¶ Vitalitum.

An licet emere vitalitum, distinct. 15. q. 12. li. 4.

¶ Vno hypostatica.

Vno hypostatica: quare in Christi incarnatione.

¶ Vniuersale.

Materia vniuersalium explicatur multum diffusè, distin. 2. quæst. 4. & 5. 6. & 7. & 8. lib. 1.
Quid est vniuersale: quid requiritur ad vniuersale: quomodo differunt vniuersale, & commune.
An vniuersale habeat esse reale in anima, vel esse obiectuum, distin. 21. q. 6. 7. & 8. lib. 1.
An aliquod vniuersale sit vniuocum deo, & creaturæ, dist. 2. q. 9. li. 1.
Vniuersale, & commune quomodo differunt: communitas realis, & logicalis, dist. 25. li. 1.

¶ Vniuocum.

Vniuocum, æquiuocum, denominatiuum quid est, dist. 2. q. 9. lib. 1.

Vniuocum accipitur multipliciter: vnuocatio vocis impositæ unde sumitur, dist. 29. li. 1.
An ens possit dici vnuocè, & quidditatè de qualibet re mundi, distin. 2. q. 9. lib. 1.
An dari possit terminus vnuocus significans absolutè omnem rem mundi: & an possit dari terminus quidditatè superior: ad substantiam, quæ sit genus ultra substantiam, distinct. 3. q. 8. lib. 1.
Quare sola specialissima dicitur vnuocus: & quomodo scitur, an terminus in distinctione sit vnuocus, vel æquiuocus: quō in genere multe latent æquiuocationes, dist. 29. lib. 1.
An homo prædicatur vnuocè deo, & alijs hominibus, dist. 7. li. 3.

¶ Voluntas.

Voluntas: quære in anima.

¶ Vlura.

Vlura quid est: quid mutuum: fors: quicunque vlura contra quam legem est vlura: & similia multa valde habentur distin. 15. q. 1. li. 4. cum multorum diuinorum solutione, quæ respiciunt contractum vlurarium, secundum quod diversimode secundum diuersam subiectam materiam vlura potest exerciri. ibidem.

¶ Vt.

Vt, quære in frui.

¶ Vxor.

Vtrum vxor potest aliqua referuare, aut dispensare ignorantie marito: quid potest vxor de rebus mariti, dist. 15. q. 3. lib. 3.

¶ Ideæ.

De ideis, an de° intelligat per ideas: quid ideas: an practice, vel speculatiue: ad quid ponuntur: plura vide, & latè, dist. 5. & 6. lib. 1.

F A I N I S C